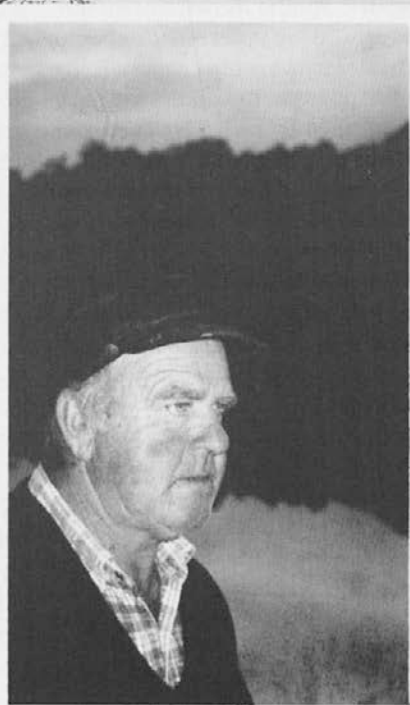
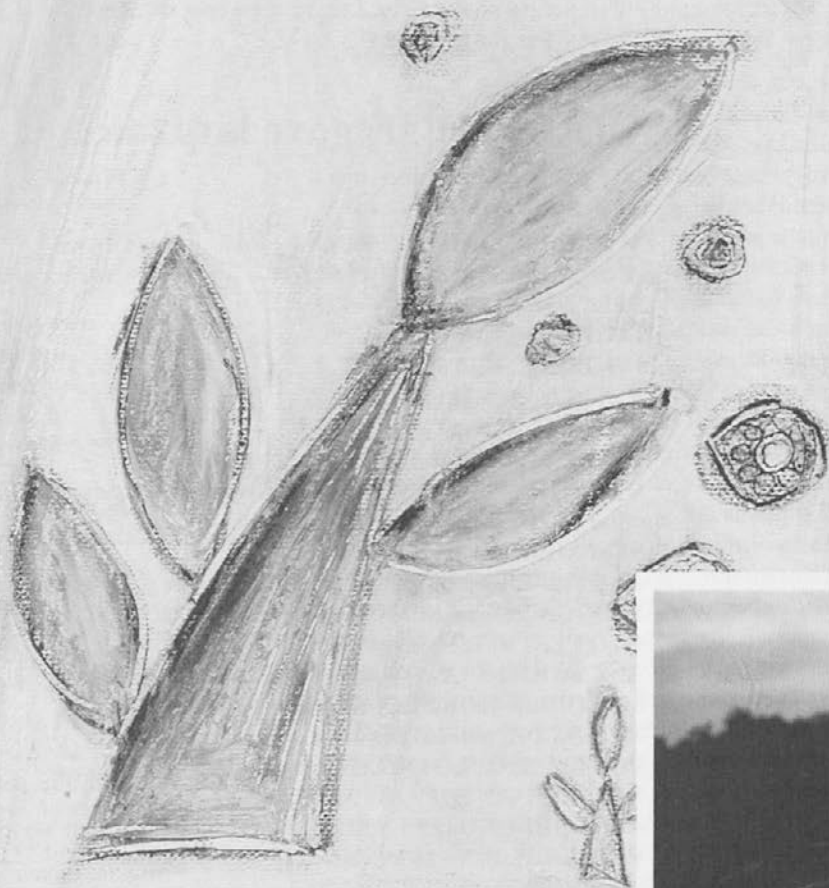


misli
THOUGHTS



misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Katarina Mahnič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 1999 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije po ladijski pošti 25, letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjeničstvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

DVE LETI je že minilo 26. julija, na praznik sv. Joahima in Ane, kar je umrl p. Bazilij, ki je tole revijo za vas urejal kar 25 let. Kot urednik in upravnik je vse delo pri reviji opravil praktično sam. V vrstici tega uvodnika je večkrat tožil nad pomanjkanjem časa, včasih tudi nad nerednim poravnavanjem naročnine. Ne čudim se, da mu je zmanjkovalo časa. Bolj ga občudujem in se čudim, kje je ob vsem drugem delu našel čas za dvaintrideset tipkanih strani mesečno. Res so Misli včasih prihajale z zamudo (kot se tudi nam zgodi), vendar prihajale so! Pri mnogih od vas je pokojni pater ostal v hvaležnem spominu in prav je, da se ga pogosto spomnimo v svojih molitvah in pri maši, Bog pa naj mu bo bogat plačnik za orjaško delo.

Pred dvema mesecema ste nekateri dobili pismo s spodbudo za poravnavo zamujene naročnine. Mnogi ste to z opravičilom storili. Nekateri ste poravnali naročnino, obenem pa revijo odpovedali. Škoda! Redki ste opozorili, da je prišlo do pomote. Hvala za poravnavo zamujenega, tudi za darove v sklad Misli. Do kdaj imate naročnino poravnano, lahko vidite na ovitku pri naslovu. Veseli nas, če revijo radi berete in ohranjate stik s slovensko besedo in skupnostjo.

p. Metod

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

ANSAMBEL MIHE DOVŽANA - Božič pri nas doma
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Božične zvezde na nebo
SVETA NOČ 1

LOJZE SLAK - Popotnik 1

LOJZE SLAK - Popotnik 2

BIG BEN - Slovenec sem

BIG BEN - Krasna si hči planin

LOJZE SLAK - Stari spomini

HIT PARADA - različni izvajalci (Simona Weiss, Stane Vidmar, Nace Junkar, Marijan Smode, Alfi Nipič...)

SEM RIBENČAN URBAN

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Otoček sredi jezera
IZ BOGATE GLASBENE SKRINJE LOJZETA SLAKA 4

OTO PESTNER - Ciganska kri

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje
MELODIJE MORJA IN SONCA - Največji uspehi

MAGNET - Polnočni poljub in največji uspehi

BRATJE IZ OPLOTNICE - Pesem nikoli ne umre

ALPSKI KVINTET - Ave Marijo zvoni

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Iz bogate glasbene skrinje
VESELA JESEN - 25 let zlate štajerske popevke



Kasete lahko naročite po pošti. Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite pošttnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK in nosi naslov Jesen. Leto 1999 je namreč Mednarodno leto ostarelih, leto jeseni življenja. Zato vam bomo na fotografijah prek celega leta predstavljali portrete starejših ljudi vseh narodnosti in ras, saj je prav strpnost do različnosti ena največjih in najlepših prednosti življenja v Avstraliji.



V nebesih sem doma, od tega ne sveta, nebes se veselim, tja priti si želim

s. M. Katarina, OSC

Leto 48, št. 8
Avgust 1999

V nebesih sem doma...

- s. M. Katarina, OSC - stran 161

Lepa dežela prijaznih ljudi

- p. Metod Ogorevc - stran 164

Sv. Rafael Sydney

- p. Valerijan - stran 167

Izpod Triglava - stran 170

Naše nabirke - stran 171

Sv. Ciril in Metod Melbourne

- p. Metod - stran 172

Nadškof Anton Vovk -

novi kandidat za blaženega
- stran 174

Sveti Frančišek Asiški

- Marija Kmetova - stran 176

Tonček iz Potoka

- p. Bazilij Valentin - stran 178

Križem avstralske Slovenije

- stran 180

Sv. družina Adelaide

- p. Janez - stran 184

Z vseh vetrov - stran 185

Pisma o slovenščini XIII.

- Mirko Mahnič - stran 186

Slovenski mladinski koncert

Vabilo - stran 187

Kotiček naših mladih

Slomškova šola na kosilu

- Veronika Gregorič - stran 188

Barbara ima rada ljudi

- Saša Ceferin - stran 188

Razvedrilo - stran 190

Tako je pel naš škof Anton Martin Slomšek, ki ga bo (trdno upajmo, da ne bo "kaj prišlo" vmes) papež Janez Pavel II. ob drugem obisku v Sloveniji, 19. septembra letos, razglasil za blaženega. Z njim bomo dobili Slovenci domačega vzornika, ki nam bo kazal - s svojo popolno predanostjo Gospodu - v preprostosti pot svetosti in nas spominjal, da je naš dom v nebesih.

Kako čudovita je zavest - zlasti še sredi težav, neuspehov in stisk, nerazumevanja in trpljenja - da vse na svetu hitro mine, da smo na tem svetu samo "tujci in popotniki in da je naš dom v nebesih"! Res je, da nekateri nočejo misliti na to resničnost in odrivajo misel na večni dom - toda, takšno življenje ne more biti niti polno niti osrečujoče, saj ne temelji na Resnici in ne vodi k Sreči, ki je Bog. Resničen je stavek svetega Avguština: "Zase si nas ustvaril, o Bog, in nemirno je naše srce, dokler ne počije v tebi."

V svoji ljubezni nam je Bog tako zelo približal večni dom, da - če imamo zdravo pamet in toplo človeško srce - preprosto moramo misliti nanj: saj je tam že naša Mati Marija tudi s poveličanim telesom. Ona, ponižna Gospodova dekla - ki je postala ob angelovem oznanjenju Jezusova Mati in pod njegovim križem tudi naša Mati - že uživa slavo, ki ji jo je pripravil Gospod. Od tam nas gleda s svojimi materinskimi in usmiljenimi očmi. Na nas izliva žarke svoje brezmadežne luči in nas vabi k hoji za svetlim plamenom, ki izhaja iz Njenega Srca. Hodimo v luči svoje nebeške Matere in dopustimo, da nas nosi val Njene rajske dišave, ki izhaja iz Njenega Srca.

Marija nas vodi k Bogu predvsem s svojim zgledom. Zgled njene vere, ki presega tudi Abrahamovo vero, je tako korenit in dosleden, ponižen in zaupen, da nam je v vzpodbudo in oporo v vsakem življenjskem položaju. Poskušajmo posnemati Marijino vero!

Njena globoka, brezpogojna vera se je pokazala že ob angelovem oznanjenju. Besede Božjega poslanca so jo zmedle, vznemirila se je, ker ni vedela, kaj se dogaja, tudi ni razumela Božjega posega, ki je popolnoma spremenil Njeno življenje. Čeprav ni razumela, pa je odgovorila z vso vdanostjo: "Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po Tvoji besedi." Ta Njena privolitev pomeni: "Gospod, popolnoma se prepuščam Tebi, stori z menoj, kar hočeš. Ničesar ne razumem, pa se Ti povsem izročam. Dosledno hočem živeti ta trenutek, jutri prepuščam Tebi; nič me ne skrbi, zaradi ničesar se nočem vznemirjati - kajti, vem, da si Ti ljubeči Oče." S svojim "zgodi se" se je popolnoma izpraznila same sebe in se odprla Bogu. V njenem telesu je Jezus postal človek. Vsa presrečna je ob obisku Elizabete in se Bogu zahvaljuje za čudovite reči, ki jih je storil njej, nevredni "Gospodovi dekli".

Potem pa nastopi zanjo temni čas preizkušnje. Njenega Sina niso sprejeli niti Njegovi. Ona pa je ostala trdna v veri in ljubezni. Ga vedno spremljala, v svojem srcu ohranjala vse Njegove besede kot najboljša učenka svojega Sina in rastle v brezpogojni veri, tudi v najhujšem trpljenju. Sina je spremljala na Njegovem križevem potu, stala je pod križem, ko jo je Jezus izročil Janezu - in nam - za Mater. Če Marije ne bi bilo, tudi Janez ne bi ostal pod križem. Tudi za nas je trpljenje pretežno, tudi mi ne moremo sprejeti križa brez Marijine pomoči. Z zaupanjem se zato izročamo nebeški Materi, ki nam pomaga sprejeti "stiske solzne doline", vdano stopiti pod Jezusov križ in vztrajati do konca - kakor je vztrajala Ona, ki zdaj uživa večno blaženost v nebeškem kraljestvu.

Hodimo za Jezusom, hrepenimo po nebesih in glejmo na Marijo, kakor je gledala naša redovna ustanoviteljica sveta Klara Asiška, katere god obhajamo pred velikim šmarnom: "Občudujem Te, moj Ženin, najlepši med človeškimi sinovi... Če bom s Teboj umirala na križu bridkosti, bom s Teboj dosegla nebeška bivališča v sijaju svetih... in za vse čase bom deležna slave nebeškega kraljestva... Oklepam se Tvoje presladke Matere, ki je rodila Tebe, ki Te nebesa ne morejo obseči, Ona pa Te je sprejela v majhen stan svojega svetega telesa... Naj bom tudi jaz vredna postati tako popolna,... da me boš Ti sam, ki si Kralj, pridružil sebi v nebeškem dvoru, kjer poveljčan prestoluješ nad zvezdami..." Tam se v sijajni luči, v kraljevski slavi, poveljučana nad vse angelske zборе, blešči Kraljica nebes in zemlje, naša Mati in priprošnjica: "... velike reči mi je storil On, ki je mogočen in je Njegovo ime sveto..." (Lk 1,49).

Gospod nam Jo je dal kot vzornico in vodnico. Z dušo in telesom Jo je vzel v nebesa, da nam od tam sije kot Zvezda neuničljivega upanja na večno slavo v kraljestvu, kjer je tudi nam pripravil prostor.

O, da bi verovali z Njeno vero! O, da bi hodili po Njenih stopinjah k Bogu in Očetu! O, da bi zaupali z Njeno ljubeznijo, molili z Njeno ponižnostjo, trpeli z Njenim Srcem! Tudi nad nami bi imel nebeški Oče veselje: "To je moj ljubljeni sin, ljubljena hči..." Tudi nam bi obraz žarel v nadnaravni svetlobi in obleka čistosti bi razodevala, da smo "Božji otroci" (1 Jn 3,1), "templji Svetega Duha" (prim. 1 Kor 6,19): "Ne pripadate sebi, saj ste bili odkupljeni za visoko ceno. Zato poveljujte Boga v svojem telesu" (1 Kor 6, 19b-20).

Jezus pričakuje od nas zelo veliko: "Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče" (Mt 5,48). Svetost torej ni samo za izbrance, ampak je dolžnost vsakega kristjana.

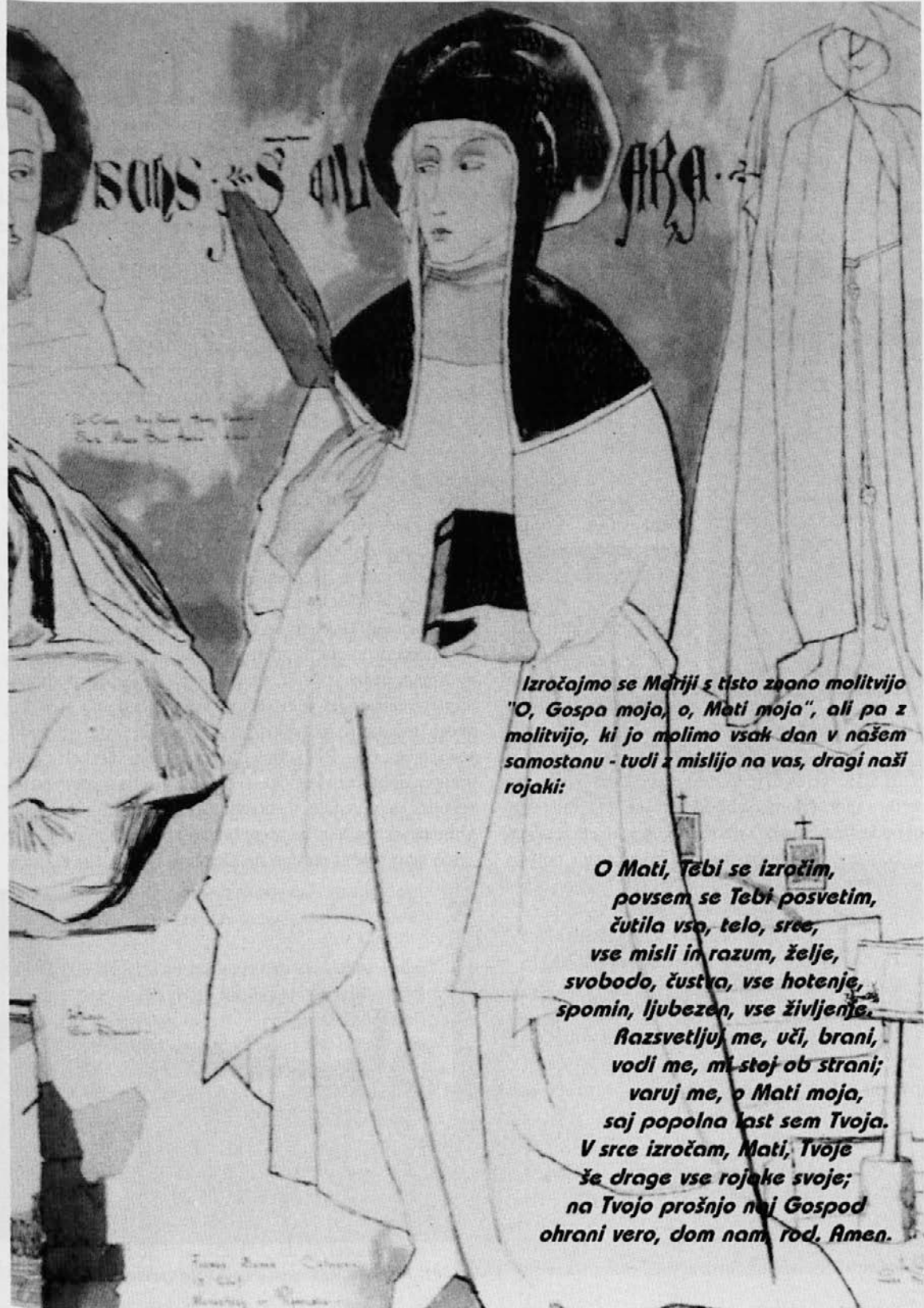
K svetosti nas je ob svojem prvem obisku v Sloveniji klical tudi "apostol Pavel našega časa", sveti oče Janez Pavel II.: "Vsak človek je poklican k svetosti, saj današnja družba razodeva globoko potrebo po svetnikih... Ne govorim samo o razglašanih svetnikih. Mislim tudi na Kristusove učence, kot je bil častitljivi Božji služabnik Anton Martin Slomšek, čigar junaške kreposti sem z veseljem priznal in tako odprl pot do skorajšnje beatifikacije... Svetost je tista prava sila, ki je sposobna spremeniti svet... Išcite svetost v vsakdanjem življenju. Tudi za to vam je na voljo kot zgled intuicija častitljivega Antona Martina Slomška: on se je neutrudno zavzemal, da bi verniki, povezani v raznih bratovščinah in združenjih, s svojim delovanjem mogli dejavno služiti evangeliju." Naj tudi nas spodbujajo in tolažijo Slomškove besede: "Povzdigajmo kvišku srce svoje, bratje in sestre moje, tam v nebesih smo doma; v nebesa priti naj bo naše prvo, naše največje poženje; od belega sveta do trde noči naj se naše srce svetih nebes veseli. Najsi ravno po zemlji hodi naše telo, dušne želje naj bodo v nebesih, kjer se oko ne bo nagledalo, uho ne naslišalo veselja, katero nam v nebesih pripravljeno je..."

O, vi izvoljeni nebeški prebivalci, prijatelji Božji in tudi naši, kateri ste srečno prišli, kamor se mi odpravljamo, v hišo večnosti, v hišo svojega Očeta! O, podajte nam svoje roke in nam srečno k sebi pomagajte, v vašo veselo družino, da kjer ste vi z Jezusom in Marijo, bomo skoraj tudi mi vekomaj srečni in med vami veseli."

Ozirajmo se zlasti k naši Materi, ki je bila "sijoča kakor sonce" in "vsa lepa" že od prvega trenutka svojega bivanja, glejmo v nebesa, ki nas čakajo - in hodili bomo v luči vere, upanja in veselja. Glejmo k Njej, ki je bila - po preizkušnjah in trpljenju zemeljskega življenja - vzeta v nebeško slavo. Kot Kraljica vesoljstva, kot Mati Cerkve, Pomočnica kristjanov, Zdravje bolnikov, Kraljica Slovencev... izliva na vsakega izmed nas dež milosti. Vztrajno nas kliče k spreobrnjenju po poti vere in zaupanja v Gospoda, po poti molitve (zlasti rožnega venca, ki so ga naši predniki molili s tolikšnim zaupanjem, ljubeznijo in zvestobo) in pokore, posta in ljubezni. Vedno nam stoji ob strani, da bi nas opogumila, potolažila, okrepila in nam pomagala.

Kakor naš sveti oče papež Janez Pavel II. se tudi mi povsem izročimo njej: "Ves Tvoj, o Marija!" in varno bomo hodili po poti v večno domovino. Lep pozdrav

Klarise, Nazarje



Izročajmo se Mariji s tisto znano molitvijo "O, Gospa moja, o, Mati moja", ali pa z molitvijo, ki jo molimo vsak dan v našem samostanu - tudi z mislijo na vas, dragi naši rojaki:

*O Mati, Tebi se izročim,
povsem se Tebi posvetim,
čutila vso, telo, srce,
vse misli in razum, želje,
svobodo, čustva, vse hotenje,
spomin, ljubezen, vse življenje.
Razsvetluj me, uči, brani,
vodi me, mi stoj ob strani;
varuj me, o Mati moja,
saj popolna last sem Tvoja.
V srce izročam, Mati, Tvoje
še drage vse rojake svoje;
na Tvojo prošnjo naj Gospod
ohrani vero, dom nam, rod. Amen.*

Lepa dežela prijaznih ljudi

Počitnice v domovini in Baragovi deželi

p. Metod Ogorevc



Slovenski planinski kačipot

Veliko vas je prišlo v Avstralijo že pred mnogimi leti. Po prihodu niste vedeli, če se boste sploh še kdaj vrnili nazaj v Slovenijo in veliko vas je imelo takšno priložnost šele po dolgem času. Sam sem tukaj komaj dobri dve leti, pa sem bil letos od sredine maja do druge polovice junija že doma. Časi so se spremenili, boljše možnosti so za obiske v obeh smereh. Hvala Bogu.

Ivan in Eric Gregorič (Donvale Travel) sta me presenetila s sporočilom, da bodo vprašali na Lauda Air, če bi mi podarili avionsko vozovnico. Res ima ta letalska družba s Slovenci v zadnjem času veliko prometa, gotovo pomaga tudi enostranska reklama v Mislih. Lauda Air je sprejela pobudo, sam pa sem opustil misel, da bi kupil vozovnico za okoli sveta in obiskal frančiškanske misijonarje v Afriki in Južni Ameriki ter sobrate in župljane na župniji v Johnstownu v Ameriki, kjer sem bil dobro leto.

Z istim letalom naj bi letošnjega 15. maja potovalo nad petdeset Slovencev. Res nas je bilo kar precej, vendar se mi je številka zdela previsoka. Morda so se Slovenci malo porazgubili med drugimi potniki na letalu s prek tristo sedeži. Na letalu sem se spomnil misli in vprašanja pred dvema letoma: "Daleč se peljem. Prav kmalu ne bom mogel nazaj. Kaj mi bo prineslo to obdobje, ki je pred menoj?" Vesel sem bil možnosti, da letim domov. Predvsem sem se želel srečati s sobraty, z domačimi in drugimi, s katerimi sem

bil povezan. V Melbourne me delo zasipava in ni pravega časa ne moči, da bi ohranjal redne stike.

Na letalu od Dunaja proti Ljubljani se mi je zdelo, kot da sem že v Sloveniji. Slišala se je slovenska govorica, ujel sem ljubljansčino in mariborščino. Po kratkem srečanju z domačimi, z br. Miranom, Tonetom Gorjupom in prijateljsko družino iz Maribora na letališču Brnik, smo se z domačimi poslovili in se odpeljali domov. Našo ulico so pred kratkim končno asfaltirali. Prvi večer sem imel čuden občutek drugačnosti. Malo sem se odtujil okolju, kjer sem preživel dvajset let.

Že takoj naslednje jutro pa me je navdalo veselje ob misli: doma sem. Ugajala mi je domača, malo vlažnejša klima kot je v Melbourne. Po klepetu, ki smo ga s starši imeli pri zajtrku, sem se napotil na avtobusno postajo mestnega prometa. Preden je pripeljal avtobus, me je z avtom pobrala sosedka. Odpeljala sva se do podjetja njenega sina, kjer sem se na svoje začudenje srečal s svojo nekdanjo sošolko iz gimnazije. Zdaj je žena sosedinega sina. Res sem v Sloveniji, sem si rekel: v tem malem, domačem kotičku sveta. Že sosedka, potem pa še sošolka, je povedala, da bo enkrat junija srečanje našega gimnazijskega letnika ob petnajsti obletnici mature.

Ker sem plačal račune na Družini, Slovenski Karitas



Obisk br. Mirana v samostanu Kostanjevica pri N. Gorici

in podobno, sem se oglasil na kosilu pri frančiškanih na Tromostovju.

Še večkrat sem se v naslednjih dneh ustavil v naših samostanih na kosilu: od Novega mesta, Nove Gorice do Svete Trojice v Slovenskih Goricah. Kosilo je čas, ko navadno sobratje pridejo skupaj, drugače pa je vsak pri svojem delu. Vesel sem bil prijetnega ozračja v naših samostanih. Čutil sem, da sem tudi tu doma, med svojimi. Pričakoval sem kakšno vprašanje: "Kje si pa zdaj ti?" vendar sem bil vesel, da ga ni bilo. Smo ena skupnost, čeprav nekateri daleč po svetu. Po kosilu sem se spravil nad knjigarne. Večji del popoldneva sem se zadržal v katoliški knjigarni na Mačkovi. Pred večerno mašo sem se ustavil še v priljubljeni piceriji iz študentskih let na ulici v stari Ljubljani in užival domačnost slovenske govornice in vrabcev, ki so pobirali drobtine in čivkali pod mizami in na njih.

Nadškof dr. Rode je zvečer po maši blagoslovil novo evharistično kapelo pod stopnicami stranskega vhoda v frančiškanski samostan in cerkev. V naslednjih dneh in tednih je bilo v kapeli vedno vsaj nekaj ljudi.

Dnevi so minevali ob klepetih doma pri zajtrku, obiskih sobratov, sorodnikov in znancev ter manjšimi opravki po Ljubljani. V sredo sem bil na slovesnem sprejemu Marije Romarice iz Nazareta in pri pobratenju med Nazaretom in Nazarjami. V soboto, na predvečer Marije Pomočnice kristjanov, sem bil na Brezjah na večeru slovenskih izročil in v molitveni povezanosti s Slovenci širom sveta, ki častimo brezjansko Marijo.

En teden sem bil doma, ko je oče v nedeljo zvečer razlagal, da ga zanimajo kraji, kjer je deloval naš svetniški misijonar in prvi škof med Indijanci, Friderik Baraga. Turistična agencija organizira romanje v njegove kraje, vendar si bodo ogledovali tudi mnoge druge kraje, ki ga ne zanimajo, je predrago in bo predolgo. Zanj bi bil za Baragovo deželo dovolj en teden. Glasno je razmišljal, da bo pisal na radio Glas Amerike, kjer ponujajo različne usluge. Morda bi ga bil kdo pripravljen voditi po Baragovih krajih.

"Za en teden bi še jaz šel. Bil sem dvakrat tam in sem ti lahko za vodiča," sem se ponudil.



Po Baragovi deželi: stolnica v Marquettu; Baragov kip; vhod v enega od Baragovih misijonov; indijansko pokopališče v bližini kraja L'Anse.



V ponedeljek opoldne je oče že imel letalski vozovnici - za sredo! Takoj sem telefoniral v Lemont p. Davidu. "Zdaj si pa že doma," je vedel.

"Me lahko prideš v sredo iskat na letališče?" sem ga vprašal.

"Kam?"

"V Chicago! Z očetom greva po Baragovi deželi." Priporočil sem se tudi za samostanski avto ali za cenejšega izposojenega. V sredo zjutraj sva bila že na letalu proti Zurichu in nato proti Chicagu. Popoldne sva bila deležna gostoljubja naših sobratov v Lemontu, posebno p. Davida in p. Bernardina, urednika Ave Marije (podobna revija za ameriške Slovence kot Misli za avstralske), ki se je zavzel in mi dal veliko dragocenih navodil za obisk Baragove dežele, očetu pa podaril vodiča Po Baragovi deželi.

Naslednje jutro sva se z avtom p. Davida odpravila mimo središča Chicaga, po vzhodni strani michiganskega jezera proti severu, in se ustavljala v krajih, kjer so bili Baragovi misijoni in kjer je postavljala cerkve in šole za Indijance: med drugim St. Ignac; Sault. Ste. Marie, kjer je bil njegov prvi škofovski sedež; Marquette, kjer je bila kasnejša stolnica (in je še zdaj) in kjer je ta naš rojak pokopan v kripti pod evharistično kapelo, v kateri je v češčanje izpostavljeno Najsvetejše noč in dan; L'Anse, v bližini katerega je znano indijansko pokopališče.

Veliko presenečenje sva doživela v stolnici v Marquetteu, kjer sva bila povabljeni na kosilo. Razložili so nama, da so mnogi v mestu brezposelni in je stolna župnija razmišljala, kako bi nekaj naredili za tiste, ki so potrebni pomoči. Organizirali so javno kuhinjo, kjer ob petkih dvakrat na mesec skuhamo, preden ljudje dobijo podporo ali plačo in jim finančne zaloge pohajajo. Meni se je zdelo, kot bi naju častil Baraga.

Po dva tisoč prevoženih kilometrih sva bila po treh dneh v soboto zvečer spet pri sobratih v Lemontu. V nedeljo pa sva doživljala utrip slovenske skupnosti v verskem in kulturnem središču. V nedeljo sem telefoniral tudi na letalsko družbo, da so nama let s srede predstavili nazaj na ponedeljek. Vesel sem bil, da sem lahko šel z očetom po Baragovih krajih, nisem pa hotel v Ameriki "zapravljati časa", ki je bil namenjen Sloveniji.

S Tonetom sva se v petek po prihodu iz Amerike odpravila na Golico nad Jesenicami in upala, da bova našla še kakšno narciso. Ta izlet sva namreč načrtovala

že v prvem tednu mojega obiska doma, vendar je bilo vreme slabo. Takrat so bile narcise najbrž na višku sezone. Štirinajst dni kasneje so v glavnem že odcvetele. Vseeno sva se dobro prezračila in uživala v lepoti slovenskega stvarstva.

Samo en teden je ostal za Maribor, kjer sem bil tri leta po novi maši. Še v tem tednu sem moral dvakrat v Ljubljano; v petek na petnajsto obletnico mature. Opazili smo, da se nismo veliko spremenili, ne po videzu in ne po temperamentih. Na obletnico sem prišel od najbolj daleč.

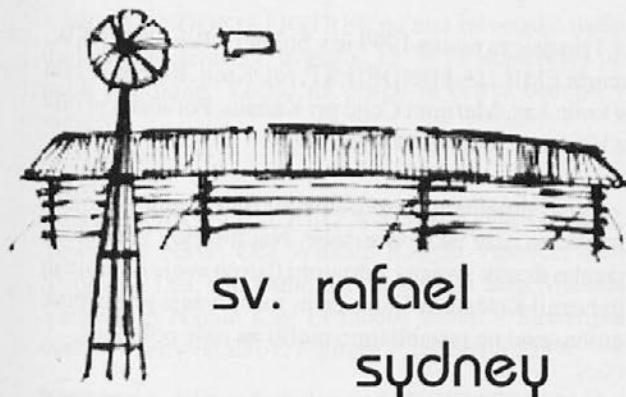


Golica nad Jesenicami - prek slemena gorski koči naproti

V zadnjem tednu sem pet dni preživel s sobraty na duhovnih vajah v Nazarjah. Vodil jih je naš p. provinciat; ki je lani obiskal tudi Avstralijo. Ob nagovorih in medsebojnem pogovoru smo premišljevali o temeljnih vrednotah našega frančiškanskega poklica in poslanstva, preverjali dosedanje osebne in skupne poti in se usmerjali za naprej. Že kar nestrpnost sem pričakoval odhod nazaj pod Južni križ. Tu je trenutno moje mesto. Tu me Bog hoče imeti.

V soboto pred odhodom je bil v Škofovih zavodih v Šentvidu 6. tabor Slovencev po svetu z naslovom Sistemi in možnosti učenja slovenščine v zamejstvu in po svetu. Tabor je bil lepo pripravljen, žal pa je bila udeležba majhna.

Vse pride in vse mine. Lepo je bilo priti domov, se srečati z domačimi (nečaka sem videl prvič), s prijatelji in znanci. Po dveh oziroma treh letih zdoma sem doživel Slovenijo kot lepo deželo prijaznih ljudi. Še bom šel kdaj, če Bog da. Upam, da vi tudi!



sv. rafael sydney

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
 313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
 (P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
 Tel.: (02)9637 7147 Fax: (02)9682 7692

POKOJNI

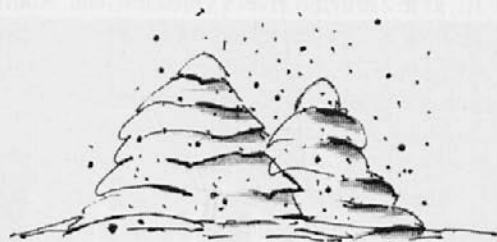
Devetindvajsetega junija 1999 je v Mercy Hospicu, Waratah (Newcastle), NSW, umrl RIHARD PRINČIČ. Rojen je bil 9. 6. 1931 v vasi Gornje Cerovo v Goriških Brdih. Bil je sin Antona in Jožefe Prinčič. V Avstralijo je prišel leta 1953. Zaposlil se je v podjetju Raylands v Newcastleu in delal tu 36 let, do upokojitve. V Mayfieldu si je ustanovil dom in leta 1962 dobil ženo Cilko Jamar z Jesenic. Poleg nje zapušča hčerki Lilijano in Diano ter sina Edvarda, v domovini sestri Ines in Cvetko, v Sydneyju sestro Bruno. Pokojni Rihard je bil bolan dve leti. Pred smrtjo je prejel zakramente sv. Cerkve, ki mu jih je podelil duhovnik iz Mayfielda, kjer je bila opravljena pogrebna maša, pokopan pa je bil na pokopališču Sandgate.

Dne 30. junija 1999 je v bolnici v Dablu, NSW, umrl ALOJZ KUČAN, ki se je rodil 12. 12. 1923 v Čepincih (Prekmurje). Leta 1949 se je v Mariboru poročil z Rozo Žohar, ki je po rodu iz Doliča. Poleg nje zapušča tudi hčerko Eriko in vnukinji Lolito in Karin, v Celju pa še brata Dežija, ki je štiri leta starejši. Pokopan je bil v Lightning Ridgeu, NSW, kjer je živel zadnjih petnajst let.

V torek, 6. julija 1999, je na svojem domu v Rydalmeru, NSW, umrla FRANCKA KOBAL, roj. Pavlovec. Luč sveta je zagledala 10. 8. 1932 v Hrušici pri Podgradu kot hčerka Antona Pavlovca in Jožefe, roj. Ceglar. Francka je prišla v Avstralijo leta 1956. Enaindvajsetega septembra 1958 jo je dr. Ivan Mikula v

Watson Bayu poročil z Ivanom Kobalom, ki je po rodu iz Planine pri Vipavi. Poleg njega zapušča tudi sina Johna, ki je poročen z Dorico, hčerko Ireno, poročeno z Borisom Topolovcem in sina Borisa, poročenega z Renato, sestro Zoro Franca, v domovini pa še sestre Marijo Micolj, Slavo Grdina in Emilijo Čančula. Francka je bila vse do upokojitve zaposlena kot čistilka v prostorih socialnega skrbstva v bolnici Prince Alfred in drugod. Redno je z možem Ivanom prihajala k naši službi božji in vselej prejela sveto obhajilo. Pokojnica je zadnja leta bolehal, vendar je skrito prenašala svoje trpljenje, dokler ni nastopila smrt zaradi notranjega krvavenja iz aorte (aortic aneurysm). Pogrebna maša za pokojno Francko je bila opravljena pri sv. Rafaelu v soboto, 10. julija. Pokopana pa je bila na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

V torek, 13. julija 1999, je na svojem domu v Sans Souci (Sydney) umrl VINCENC ČOLIG. Rojen je bil 12. 1. 1946 v Odrancih (Prekmurje) kot sin +Janeza in Barbare, rojene Zdravce. V Avstralijo je prišel 23. 3. 1970. Leta 1976 se je v Sydneyju poročil z Živko Cvetkowsko. Vincenc je opravljal razna dela v tovarni, nazadnje pa je bil čistilec poslovnih prostorov. Pokojnik zapušča poleg že omenjene žene Živke tudi



enaindvajsetletnega sina Dannyja, sedemnajstletno hčerko Elizabeth in sestro Elizabeto Kociper, ki živi v Merrylandsu. V domovini pa ima še mamo Barbaro, ki je stara 83 let, in sestre Marijo, por. Škof, Ivanko, por. Glavač in Angelo ter brate Ivana, Jožeta in Štefana, ki živi in dela v Nemčiji. Pogrebna maša za pokojnika je bila opravljena v Merrylandsu v petek, 16. julija, pokopan pa je bil na novem delu našega pokopališča v Rookwoodu.

V sredo, 14. julija 1999, je v bolnici v Pentritu, NSW, umrla KAY LORRAINE GLUŠIČ, roj. Pedlow. Rodila se je v Surrey Hillisu (Sydney) 14. 8. 1947 kot hčerka Allana in Phillis Griffin. Leta 1977 se je odločila, da

postane katoličanka. Po običajni pripravi je prejela sv. krst v naši cerkvi v Merrylandsu, istočasno pa tudi zakramente sv. birme, spovedi in sv. obhajila. Dva tedna pozneje se je poročila s Pavlom Glušičem, ki je po rodu iz Šentruperta na Dolenjskem. Rodila sta se jima dva sinova, Paul, 18 let in Andrej, 15 let. Poleg omenjenih



zapušča tudi brata Riharda in starše. Kay je bila dobra krščanska žena in mati. Zadnjih nekaj let je bolehal za sladkorno boleznijo. V bolnici v Fairfieldu je imela srčni napad; nato so jo prepeljali v bolnico v Penrith, kjer je imela še enega, zaradi katerega je nekaj dni kasneje umrla. Pogrebna maša za pokojnico je bila opravljena v Merrylandsu v ponedeljek, 19. julija, poslovilne molitve pa v krematoriju v Rookwoodu. Sledila je upepelitev.

V sredo, 7. julija 1999, je na Tajskem umrl CELESTIN BENČIČ, ki je z družino živel v Queanbeyanu. Rodil se je 22. 6. 1939 v vasi Pregara/Krištije kot sin Ivana in Marije, roj. Štula. V Avstralijo je prišel leta 1960. Dne 17. novembra 1966 se je v Canberri poročil z Marto, roj. Mohorčič, ki je po rodu iz Prebizanov pri Vipavi. Rodili so se jima trije otroci: David, 28 let, Tanja, 26 let, Vesna, 19 let. Poleg omenjenih zapušča tudi brata Romana, ki živi v Melbourne, v Trstu pa ima še brata Santina in sestre Gino, Veroniko in Marijo. Pogrebna maša za Celestina je bila opravljena v cerkvi sv. Rafaela v Queanbeyanu v sredo, 21. julija, pokopan pa je bil na tamkajšnjem pokopališču.

V torek, 6. julija 1999, je v bolnici v Sydneyju umrl VLADIMIR GERBEC, ki je živel na 7/45 Yurong St., East Sydney. Rojen je bil 30. 5. 1922. Poslovilne molitve za pokojnika so bile opravljene 15. julija v pogrebnem podjetju Boland v Newtownu. Sledila je upepelitev. Pokojni Vladimir zapušča brata Stanka, nečakinjo Sonjo Sayer, nečaka Franka (vsi v Kanadi) in sestro Marico Smordini, ki živi v Italiji.

Trinajstega marca 1999 je v bolnici v Penrithu, NSW, umrla EMILIJA FONDRIEST, roj. Kralj. Rojena je bila v kraju Lig, Marijino Celje pri Kanalu. Poročena je bila z Vitom, ki je italijanskega rodu.

Vsem družinam in sorodnikom omenjenih pokojnih izrekamo naše iskreno sožalje. Naj jim Bog nadomesti izgubo dragih svojcev z drugimi darovi svoje dobrote in ljubezni! Krščanska ljubezen in spoštovanje gresta prek groba, zato ne pozabljajmo moliti za naše pokojne.

NAMESTO CVETJA na pokojnikov grob je koristneje darovati v njegov spomin v kakšen drug dober namen. To je želja marsikaterega še v času življenja. Kajti cvetje hitro ovane in nikomur ne koristi. Če pa darujemo kakšni karitativni ustanovi, za raziskavo raka, srčnih in drugih bolezni in ne nazadnje tudi za maše, pa to nekomu koristi.

NEWCASTLE pride spet na vrsto za slovensko službo božjo v nedeljo, 29. avgusta. Kot vedno bo v stolnici Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton, ob šestih zvečer. Nato pa spet 31. oktobra. Po maši pa seveda srečanje in čajanka v dvorani.

CANBERRA ima slovensko mašo 15. avgusta ob štirih popoldne, nato pa 19. septembra ob šestih zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla, Wisdom St., Garran ACT.



Prvo obhajilo v Merrylandsu, 27. 6. 1999. Od leve proti desni: Rebecca Anderson, Danica Krajnc, David Galbraith, Danny Kariž, Gregory Kariž, Joseph Kariž in Robert Kariž.

WOLLONGONG-FIGTREE pa ima slovensko mašo naslednje nedelje: 22. avgusta, 12. in 26. septembra ob petih popoldne. Vedno na drugo in četrto nedeljo v mesecu.

KRSTI

CHAROLLETE ELIZABETH VATOVEC, Towradgi, NSW. Oče William Roman Vatovec, mati Stephanie Lea, roj. Dunn. Botra sta bila Stan Michael Vatovec in Nicole Kay Elizabeth Dunn. – Slovenska cerkev Vseh svetnikov, Figtree, 7. februarja 1999.

LEON ANDREJ URBAS, Torrens, ACT. Oče Igor Frank, mati Kristina Marija, roj. Hebar. Botra sta bila Dylan in Rebecca Nott. Cerkev sv. Petra in Pavla, župnija Spremenjenja Gospodovega, Garran, ACT. Iskrene čestitke novokrščenima, staršem in botrom. Naj s svojim dobrim zgledom pomagajo novokrščencema na začetni poti krščanskega življenja!

POROKA

RIHARD HENRY SLATINŠEK, Guilford, NSW. Sin Alojza in Stefanijske, roj. Martyniak, in EVELYN IVANKA BREC, Lansvale NSW. Hčerka Ivana in Marije, roj. Dajcar. Ženin in nevesta sta oba rojena v Sydneyju in krščena pri svetem Rafaelu v Merrylandsu. Priči sta bila Mark Slatinšek in Tania Ferrugia. – Sv. Rafael, Merrylands, 3. julija 1999.

Naše iskrene čestitke novoporočenemu paru. Naj ju spremlja božji blagoslov na njuni skupni življenjski poti!

P. FILIP – 40 LET DUHOVNIK

Pri svetem Rafaelu v Merrylandsu smo imeli v nedeljo, 4. julija, lepo praznovanje. Pater Filip je praznoval z nami 40. obletnico, odkar mu je 29. junija 1959 takratni ljubljanski škof Anton Vovk podelil mašniško posvečenje. Na Ciril-Methodovo nedeljo, 5. julija, pa je v domači župniji Stara Oselica zapel novo mašo. Patrov prvi apostolat je bila bolezen. Devet mesecev se je moral zdraviti na Golniku zaradi pljučnega obolenja in prestati težko operacijo. Med drugimi službami, ki so mu jih zaupali, so bile kar tri Marijine božje poti: Sveta Gora pri Gorici, Svete Višarje in dvakrat Strunjan. Devet let je bil odgovoren za nove frančiškanske poklice, ki po vstopu v red in v redovni preobleki preživijo eno leto v tako imenovanem noviciatu. Tam preverjajo svoj poklic in se vzgajajo v frančiškanskem redovnem življenju. Kakor rdeča nit pa se v duhovniškem in redovniškem delovanju patra Filipa prepleta skrb za frančiškanski svetni red. Veliko župnij po Sloveniji je obiskal in

navduševal vernike za življenje v duhu sv. Frančiška Asiškega. Upam in želim, da bi tudi med nami razširil zanimanje za Frančiškov svetni red.

Patrovo 40-letnico mašništva smo praznovali s



Štiridesetletni mašniški jubilej patra Filipa Rupnika (v sredini) v Merrylandsu, 4. 7. 1999.

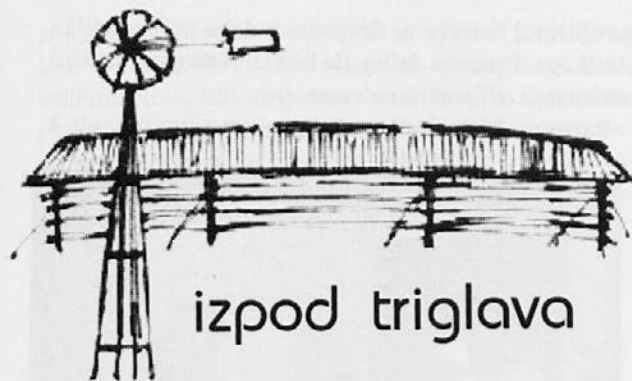
slovesno mašo, pred katero ga je pozdravila Danica Petrič, otroci v narodnih nošah pa so mu poklonili šopek. Prepeval je mešani zbor. Po maši je bil v dvorani program v počastitev patra Filipa: zaplesala je folklorna



Pater Filip s folklorno skupino Mali Prešeren

skupina Slovenskega društva Mali Prešeren. Tudi naši pevci so mu zapeli nekaj narodnih pesmi. Naša skupnost mu je poklonila zelen mašni plašč. Nato je bilo samopostrežno kosilo. Patrovega jubileja so se spomnili en teden pozneje v Wollongongu, dva tedna zatem pa tudi v Canberri. Pater se vsem iskreno zahvaljuje. Dobrotnikov se spominja pri sveti maši.

p. Valerijan



izpod triglava

GORIŠKA NADŠKOFIJA, ki jo je do zdaj Vodil p. Antonio Vitale Bommarco, je pred tedni dobila novega voditelja krajevnih Cerkev. To je Dino De' Antonin iz Chioggia. Tam bo meseca septembra prejel škofovsko posvečenje, v začetku oktobra pa bo uradno prišel v Gorico ter prevzel mesto nadškofa in metropolita. Kot je povedal, se bo lotil študija slovenskega jezika, saj na Goriškem živijo poleg Italijanov in Furlanov tudi Slovenci. V mesecu septembru bodo posvečeni kar trije novomašniki, ki prihajajo iz slovenske skupnosti te nadškofije. Vsi trije pripadajo slovenski jezuitski provinci.

T.G.

BLEJSKI GLASBENI VEČERI '99' - Na Bledu so meseca julija po uspešno izvedenem četrtem mednarodnem poletnem festivalu Violina Bled '99 pripravili še Blejske glasbene večere '99. Posvečeni so bili komorni glasbi. Na otvoritvenem koncertu je nastopila naša mezzosopraniistka Marjana Lipovšek ob klavirski spremljavi Anthonyja Spirija. Temu so v naslednjih dneh sledili še nastopi nekaterih vrhunskih domačih glasbenikov. Bled je le eden izmed krajev, kjer potekajo poletni festivali, saj jih je zadnja leta vedno več. Tako ljubiteljem glasbe ni treba hoditi v slovensko prestolnico. S svojim festivalom se poleg Ljubljane ponašajo tudi v Brežicah, Radovljici, Grobljah, Piranu, v Rogaški Slatini in še kje.

T.G.

NA POBUDO GORSKE SKUPNOSTI NADIŠKIH DOLIN je pri založbi Tabacco izšel dvojezični topografski zemljevid Beneške Slovenije. Nastal je na osnovi vojaške specialke. V njem je mogoče dobiti veliko najrazličnejših informacij: vrise najnovejših poti in cest,

gorskih postojank ter zaznamovanja naravnih in kulturnih znamenitosti. Posebnost zemljevida je v tem, da ima krajevna imena vpisana v italijanščini in slovenščini, poleg tega pa še v furlanščini, ko gre za kraje s furlanskim prebivalstvom. V izvirni slovenski narečni obliki je vpisano tudi veliko število ledinskih imen. Zemljevid priča o izvorni navzočnosti slovenskega in furlanskega življa tega območja, delno pa sega tudi v Posočje.

T.G.

V CERKVISV. BOLFENKA na mariborskem Pohorju so konec julija odprli razstavo z naslovom Pohorje nekoč. Na njej je predstavljeno arhivsko gradivo, izbrano iz fototeke Pokrajinskega arhiva v Mariboru. Razstavljene so karte, fotografije, razglednice in skice posameznih planinskih koč, postojank, žag, glažut in krajev na Pohorju ter njihovo spreminjanje skozi čas. Prikazani so tudi nekateri posnetki pokrajinskih značilnosti, na primer slap Šumik, Lobnički vodopadi in podružnična cerkva na Smolniku.

T.G.

KMEČKA OHCET, s katero se je vrsto let ponašala Ljubljana, je zamrla. Zato pa podobne prireditve oživljajo v drugih krajih. Poznajo jo v Bohinju, že peto leto zapored so jo priredili tudi v Semiču v Beli krajini. Potekala je 17. julija, na njej pa so se tokrat poročili štirje pari, ki so



KMEČKA OHCET - MEDNARODNI FESTIVAL LJUDSKIH OBRABEV IN NAJ

Kmečka ohcet v Ljubljani

prišli iz Stražišča pri Kranju, Šenčurja, Iga pri Ljubljani in z Jesenic. Na prireditvi je folklorna skupina, prav tako imenovana Semiška ohcet, predstavila poročne obrede kot so prošnjachenje, prevoz nevestine bale, šranganje, svetenje ter sprejem neveste na ženinovem domu.

T.G.

NA 22. FESTIVALU MELODIJE MORJA IN SONCA '99 v Portorožu je tokrat nagrado občinstva prejela skupina Panda s pesmijo *Sive ceste*. Drugo mesto si je prislužila Nuša Derenda s pesmijo *Boginja*, tretjeurvršeni pa so bili Faraoni s pesmijo *Pijem kar tako*.

T.G.

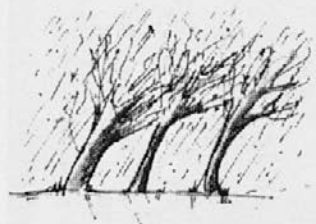
PREKMURJE JE BILO PRIKLJUČENO K SLOVENIJI pred osemdesetimi leti, avgusta 1919, tisoč let po tem, ko so Prekmurje zavzeli Madžari, in nekaj dni po propadu boljševiške republike. Dekani pomurskih dekanij, Murske Sobote, Lendave in Ljutomera, so letos spomladi odločili, da bo katoliška Cerkev to 80-letnico praznovala v Kančevcih. Slovesnost je potekala v nedeljo, 18. julija, v župnijski cerkvi sv. Benedikta. Slovesno je daroval mariborski ordinarij, škof Franc Kramberger, ob somaševanju pomožnega škofa Jožefa Smeja in pomurskih duhovnikov. Pred mašo so najprej blagoslovili obnovljeno župnijsko cerkev. Med slovesnostjo pa so se spomnili smrti

enega od prekmurskih Mojzesov, domačina, župnika Jožefa Borovnjaka, ki je umrl pred devetdesetimi leti. Osrednja proslava, na kateri bo sodelovala tudi katoliška Cerkev, bo avgusta v Beltincih.

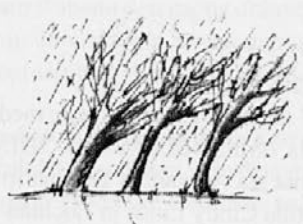
T.G.



Filovci v Prekmurju



NAŠE NABIRKE



TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$125.- Majda Devlin; \$100.- Edward Molan; \$70.- škof Alojz Uran, Albin Porsek; \$55.- Ljudmila Schmid Semerl, \$50.- Max Vuk, Stanka Pečnik; \$45.- Emil Lozej, Marija Marcina; \$40.- John Falež, Franc Omers; \$35.- Jože Tomšič, Terezija Ferencz, Stanislav Samsa, Alojz Cebokli, Pavel Kruh, Olga+Toni Zrimšek, Martin Zidanski, Terezija Prosenak, dr. Stanislav Frank; \$30.- Maria Roncelli; \$25.- Barica + Lojze Brodnik; \$20.- Emilia Bogatez, Ana Sertič, Maria Delle Vedove, Alexander Bole, John Plut, Anita Pleško; \$15.- Katica Vodnik, Paula Kolatchew, Joseph Varglien, Karli Škofic, Drago Gračner, Toni+Maria Iskra, Angela Čampelj, Urška Irhimeh; \$10.- Vida Bastalec, A.E. Rutherford, Ivan Košek, Leopold

Dejak, Vera Hartman, Ida Čikovič, Franc Krajnc; \$6.- Viktorija Kofol; \$5.- Leopold Iglic, Antonija Sankovič, Josipa Kunek, Albina Barbis, Magda Pisotek, Frances Namar, Marija Pahor, Ivanka Pahor, Franc Horvat, Štefanija Bogolin, Jože Rezek, Ivanka Stavar.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE
\$20.- A.Z.S.; \$10.- Ivanka Nanut.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE
\$20.- A.Z.S.; \$10.- A. Ferluga.

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA
\$20.- Milka Lonza

VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!



p. Metod Ogorevc, OFM

SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home

11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

KRSTA

V nedeljo, 25. avgusta, je med deseto sv. mašo krstna voda oblila NATALIE LOUISE BRATINA. Oče in mama sta Alexander Bratina in Lidia, roj. Jerič. Botra sta bila Cindy Luisa in Lochlan Byrne.

ADRIAN SMRDELJ je bil krščen v avstralski cerkvi. Starša Robert Smrdelj in Maria, roj. Di Domenica, sta želela, da ga vpišemo v Misli. Rojen je bil 6. 12. 1998 in krščen 4. 7. 1999 v Good Shepard Church, Gladstone Park, Vic. Botra sta bila John in Magda Candusso.

Staršem želimo, da bi otrokom pomagali postajati odrasli kristjani.

POGREB

V petek, 2. julija, je v Alfred Hospitalu umrl ALOJZ OMRZEL. Pogrebna maša zanj je bila 12. julija, pokopan pa je na skupnih grobovih na Keilorju. Nazadnje je živel v Alvin House, Malvern East. Rojen je bil 12. 6. 1936 v Sloveniji. Brat menda živi v Nemčiji, sestra nekje v Ameriki. Pogreb je pripravilo podjetje Tobin Brothers.

POROKA

STAN GALE in MARY MISIRLIS sta se 25. julija poročila v St. Haarlambos Greek Orthodox Church, Templestowe, Melbourne, pri nas pa je bila sv. maša z

blagoslovom novoporočencev. Stan je sin Stanislava F. Dragozeta in Olge Gale iz Reservoirja. Krščen je bil v naši cerkvi.

DRUGA OBLETNICA smrti p. Bazilija je bila v ponedeljek, 26. avgusta, na god staršev Device Marije. Ob tej obletnici sta bila med nami p. Valerijan in p. Filip iz Sydneyja. Patra smo se spomnili s sveto mašo, katere se je udeležilo veliko naših rojakov. Pater Janez ni mogel priti zaradi pogreba.

SESTANEK FRANČIŠKANOV, ki delujemo med Slovenci v Avstraliji, je bil v našem verskem središču v torek, 27. avgusta. Pregledali smo preteklo delo in se dogovarjali za naprej, čas pa smo izkoristili tudi za družabnost. P. Valerijan bo ostal tu na delovnem dopustu do druge polovice avgusta. V tem času bom med drugim obiskal kraj, kjer se je pred dvema letoma smrtno ponesrečil moj bratranec in za veliki šmaren namesto sydneyjskih sobratov obiskal rojake na Zlati obali.



BRAT MIRAN VIDIC je prišel z menoj iz Slovenije na obisk. Domov se je vrnil konec julija. V tem času sem imel z njim nekaj frančiškanske družbe, pa tudi pomoči. V tem mesecu se je izkazalo, da bi imel v našem središču tudi frančiškanski brat polne roke dela. Morda še kdaj na svidenje za daljši čas?

PISMA OB PROŠČENJU. Razposlanih je bilo 1315. V njih je bila tudi ovojnica z napisom Moj dar verskemu središču ob proščenju, kot običajno. Teh smo dobili nazaj 188 - \$4,105. Bog povrni vsem darovalcem. Ovojnice seveda še vedno sprejemamo.

PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA je letos ravno na nedeljo. Sv. maši sta ob osmih in desetih, po

deseti maši pa je tudi družinsko kosilo, saj je to tretja nedelja v mesecu.

PREDSTAVITEV KNJIGE Slovenska izseljenska književnost I bo v nedeljo, 22. avgusta, po deseti maši v dvorani. Z nami bo ena od avtoric, Barbara Suša, predstavitev pa bo spremljal kulturni program. Vabljeni!

SLOVESNA RAZGLASITEV ŠKOFA ANTONA MARTINA SLOMŠKA za blaženega bo ob papeževem obisku v Sloveniji v nedeljo, 19. septembra. Temu prazničnemu dogodku se bomo v duhu pridružili tudi v naših verskih središčih. V Kewju bo slovesna sveta maša s prepevanjem Slomškovih pesmi in pesmi njemu na čast ter s posameznimi vložki iz njegovega življenja in učenja.



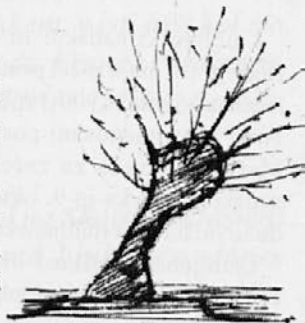
P. Metod ob prejemu avstralskega državljanstva

MLADINSKI KONCERT v soboto, 2. oktobra, bo letos jubilejni, petindvajseti, in bo v Melbournu. Dvorano nam je velikodušno odstopilo društvo Planica. Prijavnice so že na voljo v verskih središčih in na društvih. V nedeljo, 22. avgusta, bo sestanek pomočnikov na mladinskem koncertu. Potrebno bo veliko pomoči, zato vabim tako mlajše kot starejše, da pridete na ta sestanek.

V nedeljo bo sveta maša za vse udeležence koncerta,

po njej pa v dvorani srečanje z veterani projekta Snowy Mountains in podelitev priznanj.

TRIDEST DNI MED SLOVENC V MELBOURNU - IZ DNEVNIKA je knjiga dr. Velimira Vulikiča, zobozdravnika iz Domžal, ki je lansko leto z Lubom Pirnatom obiskal peti kontinent. Z njo se je želel oddolžiti za prijetno bivanje med domačimi ljudmi, tako sam pravi. Knjiga je dnevniški zapis njegovih srečanj z ljudmi in zapis vtisov, ki jih je v tem kratkem času dobil o Avstraliji. Pisana je na preprost način, razumljiv vsakomur. Kupite ali pa naročite jo lahko v naši knjižnici.



ZAHVALA DELEGACIJE DRŽAVNEGA ZBORA, ki jo je poslal predsednik Marjan Schiffrer:

"Dovolite mi, da se vam v imenu delegacije državnega zbora republike Slovenije in v svojem imenu zahvalim za sodelovanje in gostoljubnost v času obiska v Melbournu, maja 1999.

Srečanje v verskem središču Kew in pogovor s Slovenci je bil za nas dragocena priložnost spoznati vaše dejavnosti in prizadevanja za ohranjanje slovenske identitete, pa tudi probleme, s katerimi se soočate. Komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu si bo pri svojem nadaljnjem delu prizadevala za rešitev vsaj nekaterih najbolj perečih težav.

Posebej se vam želim zahvaliti za izčrpno in skrbno pripravljeno predstavitev dejavnosti verskega in kulturnega središča, ki nam je dokazala veliko predanost in prizadevanje za slovensko kulturo in jezik.

Prosim vas, da prenesete našo zahvalo in priznanje vsem, ki so sodelovali, in ki se vsakodnevno trudijo za ohranjanje slovenstva. Čestitam vam za vaše delo in za vse dosežene uspehe ter vas najlepše pozdravljam."

p. Metod

SLOMŠKOVA ŠOLA vabi na praznovanje očetovskega dneva v nedeljo, 5. septembra, po deseti maši v dvorani pod cerkvijo. Nastopili bodo otroci Slomškove šole, po nastopu pa bo prigrizek in srečolov. Domače pecivo je dobrodošlo!

Nadškof Anton Vovk - novi kandidat za blaženega

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode je 13. maja začel postopek za razglasitev nadškofa Antona Vovka (1900-1963) za blaženega. Postopek bo vodil novoimenovani postulator, stolni kanonik Ivan Merlak. Pobudo za začetek postopka beatifikacije nadškofa Vovka je 9. oktobra leta 1996 soglasno dal duhovniški svet ljubljanske nadškofije.

Ljubljanski nadškof Franc Rode je v podpisanem odloku o začetku postopka za beatifikacijo nadškofa Vovka med drugim zapisal, da 'nagib za takšno odločitev temelji na nesporni duhovni veličini in na slovesu

zvestega služabnika evangelija, ki ga je nadškof užival med ljudstvom in duhovniki zaupane mu krajevne Cerkve'.

"Čas, v katerem je nadškof Vovk prevzel vodstvo škofije, niti Cerkvi niti njemu ni bil naklonjen. To se je pokazalo celo v nekajkratnih poskusih umora. Dne 20. januarja leta 1952 so ga sovražniki vere v vlaku na novomeški železniški postaji polili z bencinom in zažgali. Posledice opeklin je nosil vse življenje. Zavaljo tega in številnih podobnih dogodkov je bil nadškof med verniki prepoznan kot pričevalec za vero," je zapisano v Rodetovem odloku, v katerem nadalje beremo, da se je kandidat za blaženega kljub težkim preizkušnjam odlikoval v krepostih upanja in ljubezni. "V časih po zmagi komunistične revolucije je modro vodil ljubljansko nadškofijo ter se pogumno boril za pravice Cerkve in človekove pravice," piše v omenjenem odloku.

Ljubljanski nadškof je 23. julija lani o svoji nameri, da začne postopek za beatifikacijo nadškofa Vovka, obvestil kongregacijo za zadeve svetnikov ter prosil za soglasje. Dne 23. januarja letos je kongregacija sporočila, da s strani Svetega sedeža za začetek postopka ni nobene ovire.

Začetek postopka sta 13. maja na Škofijskem ordinariatu v Ljubljani predstavila ljubljanski nadškof Franc Rode in postulator Ivan Merlak. Rode je povedal, da je Anton Vovk prvi ljubljanski škof, za katerega je ljubljanska nadškofija začela postopek za beatifikacijo. Na čelu ljubljanske škofije je bil med letoma 1946 in 1963. Tega leta je, sladkorni bolnik, umrl. Rode je Vovka opisal kot 'zdravega gorenjskega fanta', po materi daljnji sorodnik Franceta Prešerna in rojen v isti hiši v Vrbi na Gorenjskem, v kateri se je sto let pred njim rodil veliki pesnik. Imel je trdo mladost, rasel v skromnih razmerah, posebej med počitnicami je opravljal tudi kmečka dela. Zanj je bil značilen 'zdrav življenjski realizem in čut za zemeljsko stvarnost', imel je kleno besedo, bil je zvest prijatelj, obdarjen s srčno dobroto do vernikov in duhovnikov. Rode ga je opisal tudi kot 'zdravo pobožnega', ki je rad romal na Brezje in Blejski otok, vedno peš.

Postopek za razglasitev blaženih in svetnikov

Teža tega postopka je v škofiji, ki predlaga kandidata, medtem ko mora Rim dati pristanek, preden se škofijski postopek sklene. Namen postopka je zbrati vse dokaze, da je kandidat res svetnik oziroma da je umrl mučeniške smrti. Po drugem Vatikanskem koncilu začne postopek v svojem imenu škof, ki odloči, kdo je primeren za svetniškega kandidata. Postopek torej vodi postulator, ki ima tri naloge: napisati življenjepis ali vsaj skrbno sestavljen kronološki pregled življenja in dela svetniškega kandidata, kar je osnova za zaslišanje prič - teh naj bi bilo vsaj okrog 40 - ki bi kaj povedale o kandidatu, tudi kritičnega, ne le pohvalnega. Postulator mora poleg tega zbrati vse kandidatove javno izdane spise, med njimi so tudi škofovske okrožnice z njegovim podpisom. Predložiti pa mora tudi imena prič, ki jih bo zaslišalo tričlansko sodišče, v katerem so škofov delegat (to je lahko sam škof), pravnik in notar. Vse zbrane spise pregleda še dvočlanska teološka komisija, vse ostalo gradivo o kandidatu pa dvočlanska zgodovinska komisija. Slednja mora podati tudi zgodovinski okvir, v katerem je svetniški kandidat živel. Najkrajši postopek za razglasitev posameznika za svetnika je doslej trajal 17 let, najdaljši, pri patru Piju, pa 31 let.



Življenjepis nadškofa Antona Vovka

Nadškof Anton Vovk se je rodil 19. maja 1900 v Vrbi na Gorenjskem, v isti hiši kot sto let prej slovenski pesnik dr. France Perešeren. Njegova stara mati Marija (Mina) je bila pesnikova sestra.

Leta 1919 je maturiral na Škofijski klasični gimnaziji v Št. Vidu nad Ljubljano, danes Ljubljana - Šentvid, in jeseni vstopil v ljubljansko semenišče.

V duhovnika je bil posvečen 29. junija 1923. Od leta 1923 do 1926 je kaplanoval v Metliki, nato v Trzinu. Leta 1928 je tam postal župnik. Leta 1940 je bil imenovan za stolnega kanonika v Ljubljani, leta 1944 pa je postal rektor semenišča.

Junija leta 1945 je kot generalni vikar prevzel vodstvo ljubljanske škofije. Prvega decembra 1946 je bil posvečen za pomožnega škofa, leta 1950 pa imenovan za apostolskega administratorja ljubljanske škofije. Novembra 1959 je bil imenovan za pravega ljubljanskega škofa.

Ljubljanska škofija je bila povzdignjena v nadškofijo 22. decembra leta 1961 in škof Vovk je bil z istim odlokom Apostolskega sedeža imenovan za ljubljanskega nadškofa.

Umrl je 7. julija leta 1963 v Ljubljani.

Nadškof Anton Vovk se med II. svetovno vojno 'nikakor ni izpostavil', zato se je zdel najprimernejši kandidat za škofa v Ljubljani, vendar ga nova oblast ni sprejela. Tako se je začelo njegovo 'mučeniško škofovsko življenje'. Ob koncu 40-ih let so potekala zelo pogosta nočna zasliševanja v Tacnu, ponižanja so sledila iz dneva v dan. Bil je pod stalnim psihičnim pritiskom, je nadaljeval Rode. Bil naj bi nevaren oblasti in tudi Cerkvi. Oblast je hotela, da postane 'ljudski' škof in da sodeluje z oblastmi, če pa tega ne mara, naj odstopi. Vedno so ga postavljali pred to alternativo. Vendar je Vovk ostal 'neomajen, klen, pokončen, niso ga zlomili'. Po Rodetovih besedah je bil skratka 'podoba neuklonljive Slovenije pred totalitarno oblastjo'. Verno ljudstvo je v njem prepoznalo 'skalo, nepremagljivega pričevalca za vero'. Zgodovina bo kot veliko zaslugo nadškofa Vovka ohranila, da je bil v težkih časih preganjanja opora vernikom.

SVETI FRANČIŠEK ASIŠKI

MARIJA KMETOVA

11



Dekleta in žene pa so se v strahu skrivale pred njimi. Frančišek ni obupal.

»Ti si mi tako ukazal, Gospod,« je dejal in pogledal proti nebu. Zaupal je neomajno v Boga in tudi njegovi tovariši niso onemogli.

»Kdo nam kaj more, ko je Bog z nami?«

In prišli so spet trije ugledni Asiščani k Frančisku, da bi živeli z njim, bili so: Sabbatinus, Moricus in Janez da Capella.

Ves Assisi je vstal.

»Mesto nam uničijo,« so godrnjali. »Premoženje bo pošlo, sodrga ga dobi v roke. Kje je naš ugled?«

Prišel je glas tudi do škofa iz Assisija, dona Guida.

»Ukažite!« so dejali meščani.

»Prepovejte to družbo!« so hiteli.

»Posvarite jih!« so svetovali tudi duhovniki.

Frančišek pa je govoril svojim tovarišem:

»Ne bojte se! Pojdite in oznanjajte evangelij! Če pridete do kakega znamenja ali do cerkve, pokleknite in recite: 'Molimo Te, o Kristus, tukaj in v vseh Tvojih cerkvah po vsem svetu, in Te hvalimo, ker si s Svojim svetim križem svet odrešil!' In še govorite o Bogu takole: »Bojte se Boga in častite Ga, hvalite in slavite Ga! Zahvaljujte se Gospodu, vsemogočnemu, molite troedinega Boga, Očeta, Sina in Svetega Duha, Stvarnika vseh stvari.

Izpreobrnite se in nosite drage sadove svojega izpreobrnjenja, zakaj vedite – kmalu boste umrli!

Dajte in vam bodo dali. Opuščajte in odpuščeno vam bo. Če ne boste odpuščali ljudem, glejte, potem vam tudi Gospod ne bo izpregledal vaših prestopkov.

Obtožite se svojih grehov.

Blagor onim, ki umrjejo v izpreobrnjenju, prišli bodo v nebesa.

Gorje pa onim, ki umrjejo zakrknjeni, zakaj postali bodo otroci hudičevi, kjer opravljajo njegovo delo, in prišli bodo v večni ogenj.

Pazite in bojte se hudega in bodite stanovitni v dobrem do konca.«

Frančiškovi tovariši so pili te besede svojega očeta in polni moči so odhajali spet na pot. In čeprav so jih ljudje suvali in jim trgali obleko s telesa, da so morali goli med zasmehom dalje, čeprav so jih zmerjali s pijanci in tatovi in jih kotalili v blato in luže, vendar niso opešali, ampak so glasno hvalili Boga in peli in slavili nebeškega Kralja.

4. ŠKOF IN FRANČIŠEK

A hujše in hujše so bile govorice, ki so jih donašali ljudje asiškemu škofu; zahtevali so bolj in bolj, naj razžene potepuhe, slednjič so grozili škofu samemu. In škof je poklical Frančiška k sebi in mu govoril:

»Poglej, Francesco, sin moj, večkrat sem ti že svetoval in veš, da ti hočem dobro. Pa nisva sama na svetu. Vidiš in slišiš in vidim jaz in slišim, da so ljudje nezadovoljni s teboj in tvojimi brati. Godrnjajo, vzburjeni so in grozijo. Nova so jim vaša pota. Ne zamerimo jim! Pač so vajeni, da gre kdo v samostan in ostane ondi. Tudi jim ni tuje, da je kdo puščavnik in živi le Bogu in se ne zmeni za ves svet. A da bi kdo živel tako, kakor živiš ti

in tvoji bratje, da ste vsi kakor berači in se naslanjate na dobroto ljudi, da bi skrbeli za vas? Vidiš, Francesco, to, to jim noče v glavo. Pa bodi, da bi skrbeli le za vas štiri! A kaj bo, če vas bo več in več? Ali ni to predrzno zaupanje v dobroto božjo? Ali ni to nespametno? In je zameriti ljudem, ki vas gledajo z nekako grozo in se bojijo, da ne doživijo razpada svojih posestev in bodo morali rediti družbo beračev? Glej, Francesco, sin moj, preudarjal sem in razmišljal. Posvetoval sem se z duhovniki. Vsi so zoper vaš način življenja. Vidiš in tudi meni se zdi, da je trdo in bridko živeti tako, da nima nihče prav ničesar. Priznam, to je junaštvo svoje vrste; ali pa si ti, Francesco, tudi tak junak?»

Frančišek je ves čas mirno poslušal. Dejal je: »Gospod, če bi imeli premoženje, bi morali imeti tudi orožje, da bi ga varovali. Na ta način pa bi se zapletli v tiste žalostne pravde in tožbe iz naših dni, ki tako zelo škodujejo ljubezni do Boga in bližnjega. Zatorej ne maramo na tem svetu nobene pozemske dobrine.«

»Res je, kar govoriš,« je odvrnil škof in všeč so mu bile jedrnate besede Frančiškove. »Povedal si, kako je škodljivo, če ima človek kaj. A potem ne pomisliš na samostane, na posvetno duhovščino, ki ima tudi premoženje, ali meniš, da vsi ti ne živimo prav?«

»Nič ne mislim,« je dejal Frančišek, »moji bratje in jaz pa hočemo živeti drugače. Kakor je dejal Gospod: 'Ne vzemite ničesar s seboj na pot.' In časi so taki, da je potrebno pokazati ljudem tako pot.«

»Tudi to je res,« je povzel spet škof. »A težko bo šlo. Pa pojdi, Francesco, in Bog te blagoslovi.«

Frančišek se je vrnil k Porcijunkuli in iskal moči v kapelici. Potem je dejal bratom:

»Pazimo, ko smo vse zapustili, da ne izgubimo nebeškega kraljestva zaradi ničvrednih stvari. Če najdemo koderkoli kak denar, nam bodi kakor prah, ki ga pohodimo, in ne brigajmo se zanj.«

Sovražil je denar iz dna srca in dejal, da ni toliko vreden kakor govno od osla.

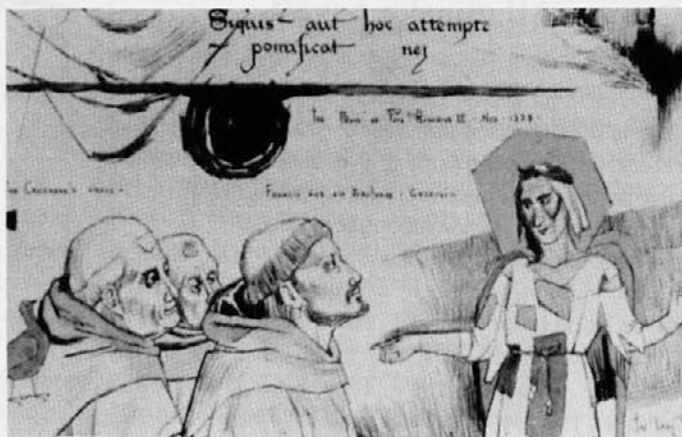
Frančišek je bil po teh dneh v težkih mislih.

»Kako, da me nočejo umeti,« je razmišljal. »Hočejo, da ustanovim samostan, da imamo premoženje. A zakaj to, ko je pa dejal Kristus drugače? Duša – to je vse. In ne po postavah, ampak kakršna je po Bogu in v človeku. Kaj pomagajo postave, kaj molitve po predpisih, če je pa v srcu zemlja in kamen? Poglavitna je misel Nate, o Gospod, ki si trpel in nas odrešil. Nikoli se ne moremo

dovolj zahvaliti za to Tvojo dobroto, nikoli se dovolj pokoriti za svoje grehe, nikoli!«

5. POSLANCI NOVEGA ŽIVLJENJA

In razodel je bratom svoje misli in jim naročil, naj govore v tem smislu ljudem. Po dva in dva so se napotili med svet in Bernard in Egidij sta odšla v Firence. Zaman sta iskala prenočišča. Slednjič sta prišla do neke hiše s stebriščem in sta vprašala gospodinj, ali smeta prenočiti ondi. Dovolila jima je, a kmalu zatem je prišel gospodar in oštel ženo, da pusti take ljudi v hišo. Žena ga je mirila



in dostavila: »Pa čeprav sta tatova – drugega ne bosta mogla ukrasti kakor drva.« Vendar se jima ni upala dati odeje, čeprav je prej mislila na to. Pozimi je bilo in Bernarda in Egidija je močno zeblo. Zgodaj sta odšla v cerkev. Tudi ona gospa je prišla in ju je videla, kako sta pobožno molila, in dejala si je: »Če bi bila ta dva človeka zločinca ali tatova, kakor je menil moj mož, gotovo ne bi tako molila.« Pa je prišel neki gospod v cerkev in delil vbogajme. Tudi Bernardu in Egidiju je ponudil, a nista hotela vzeti. Gospod se je začudil: »Saj sta vendar siromaka! Zakaj pa ne vzameta?« Bernard je odvrnil: »Res, revna sva. A naju ne tare revščina tako kakor druge. Prostovoljno in zaradi Boga sva postala uboga.«

»Kako, kako?« je vprašal gospod. In sta mu pravila. Ona gospa je pa vse videla in je pristopila:

»Moja hiša vama je odprta,« je dejala in se oprostila. Tudi gospod ju je povabil k sebi in sta šla z njim. Govorila sta mu in se tako vedla, da je bil gospod ves prevzet in je pozneje veliko storil za reveže.

Se nadaljuje

p. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest



Riše: Zorka Černjak

Kaj je rekel, preden sem odšel? Aha! Da je moje, kar gre čez rob... Toda takrat je prepozno, ko ti pene že polze po vrčku in srajci... Bog se usmili, prav vse bodo šle v nič! In to je menda najboljšje pri pivu...

Tonček je gledal vrčka in ugibal, koliko bi se do doma polilo. Pene gotovo vse. In tudi pivo bo pljusalo čez rob, če ga ne bo pravočasno rešil. Takole za en prst ga bo prav gotovo polil. In to je njegovo, kakor mu je rekel gostilničar. – Nak! Ne sme v škodo! Rajši ga prej reši...

Malček je nedolžno srknil pene iz prvega vrča. Ah, kako se prileže! Vročina pa taka... Ni vedel, da je pivo tako dobro. Mmmm...

Nato je prišel na vrsto drugi vrček. Tudi temu je pobožno »rešil« pene in še malo več. Takoj je opazil, da je v prvem za spoznanje več pijače. To pa ne gre, saj sta oba enako stala! Torej se je moral zopet spraviti nad prvega, »da se izenači«...

Tonček je nadaljeval s svojim modrovanjem. Mimogrede, da sam ni vedel kdaj, je njegova levica segla po žitno slamico, ki se je s celim šopom vred ujela na grmovju ob cesti. Voz je bil preveč naložen s snopi, pa so ga posmukale veje. Z zobmi jo je primerno skrajšal in vtaknil v vrč piva. Prav nedolžno je nagnil svojo zmršeno glavico na desno, se jezil na prehudo vročino in – srkal...

Saj bi se smejal, ko bi imel prosta usta, tako mu je všeč: kadar napravi korak z levo nogo, pihne v pivo, da se zapeni in završi kot čebelni panj, če dregneš vanj s slamico; ko pa stopi z desno, potegne požirek mrzle pijače vase, da ga zareže v grlu...

Ena – dve, ena – dve...

Mora še drugi vrček poskusiti, kako se bo ta penil in šumel.

Šele ob pogledu na domačo hišo in Potokarjev voz pred mlinom se je zavedel. Bog pomagaj grešniku! En vrček je bil čisto prazen, drugi skoraj do polovice.

Tonček je nekaj časa ves prepaden buljil v vrčka, potem pa je vrgel slamico – zapeljivko iz ust, da je odletela na cesto. Trenutek je stal na mestu, kot bi se ne mogel prav odločiti. Nato je pretil del preostalega piva v prazni vrč, se sklonil k potoku in v oba zajel vode. V eni sapi je pritekel do mize pod orehom, postavil komaj rahlo pobarvano vodo pred žejnega Potokarja in jo ubral – kar so ga nesle noge – za hlev. Ah, zvečer bo pela...

Blaž je sprva samo gledal in oče tudi. Potem pa sta se oba na ves glas zasmejala.

»Vrčka sta Boltičeva, pivo pa potoško: kamne ti žene, Miha!« se je tolkel ob kolena Blaž. »Da imaš tako žejnega fanta, si pa nisem mislil!«

Nato je morala Nežika ponovno v Stično, a Tončka ves dan ni bilo na spregled. Kot tistikrat, ko je razbil steklenico z oljem.

Da, bela cesta, ki se vije ob potoku proti Stični! Koliko spominov je pustila Tončku! Zlasti iz dni, ko je začel hoditi v šolo.

Učitelj Kovač je namreč tisto jesen vendarle sprejel Pintarčkova najmlajša med svoje učence. Sicer se nista dosti potegnili od preteklega leta, ko ju je oče vdrugič pripeljal 'na prodaj', a stara sta bila že zdavnaj dovolj. Tako so se za Tončka začele šolske skrbi, ki pa jih je vselej pustil ob strani, kadar koli jo je mahal po preljudi poti.

Vsakdanja pot v šolo ga je seznanila s starim župnikom Hudovernikom, ki je v Stični užival svoj zasluženi pokoj. Z Nežiko sta ga skoraj vsak dan srečala na njegovem jutranjem sprehodu. A v šoli so se učili, da morajo pridni otroci gospodom pojubovati roko. Zakaj je torej ne bi tudi častljivemu gospodu Hudoverniku, ki je imel pri vsem tem še lepo navado, da je vsakikrat segel v žep in otroku stisnil v roko krajcar?

Jej, krajcar!

Toda otroci so kmalu opazili, da gospod zelo slabo vidijo. Očala nosijo na nosu, pa ti še vselej, kadar jim v žepu zmanjka za otroke pripravljenih krajcarjev, pogledajo prav od blizu v denarnico in izbirajo med



denarjem. »Torej bodo tem manj ločili obraze, ki jih vidijo vsak dan pred sabo,« je iztuhtal Tonček. Saj sam ni vedel, kdaj mu je padlo v glavo. Spomnil se je, da bi lahko zaslužil več kot en sam denarček. Saj gospod dajejo krajcarje kot plačilo za poljub roke...

Tako se je deček lepo zahvalil za prvi krajcar, potem pa je odkuril pred Nežiko, zavil v gozd in se izza ovinka zopet prav ponižno bližal dobremu gospodu. Lepo ga je pozdravil – kakor prvič – in mu pritisnil na roko slinasta usta. Vidiš, zopet je padel na drobno dlan krajcar!

Ko je Tonček dohitel sestrnico, je ves iz sebe od veselja pokazal svoj zaslužek: »Jaz imam pa dva...«

Tako sta odslej često podvojila Hudovernikov dar. Prepričana sta bila, da gospod nikoli ne opazi, kako se sklanja večkrat po ista glavica nad njegovo desnico. Sicer ne bi imela z denarjem več takega veselja. V tem so si pač vsi otroci enaki in naj bi bila potoška dve častni izjemi? Ni mogoče!

STOJI UČILNA ZIDANA

Stiška šola je bila v samostanu. Po dolgih hodnikih, kjer je nekoč vladal nebeški molk in se je od časa do časa počasi pomikala bela meniška postava, je zdaj odmevalo razposajeno otroško kričanje. Kaj vse so počeli, preden se je prikazal s strogim obrazom učitelj Kovač in svoje šolarje spustil v učilnico. Celo uradnik na davkariji, ki je tudi imela v samostanu svoje prostore, je včasih pritekel z ravnilom in kateremu stebel hlače.

Za Tončka in Nežiko je bilo vse to nov svet. Pa sta kmalu pomagala kričati, dasi sta bila najmanjša v razredu. Hu, kadar je Tonček skočil komu v lase! Celo dolgega Pavla, iz Metnaja doma, se ni ustrašil.

»Ti paglavec mali!« se je učitelj včasih smejal sam pri sebi, včasih pa se tudi zjezil. Takrat je pela šiba, ki je udarila vse huje kakor pa materina...

Učenost je počasi lezla v potoški buči, za vsako neumnost godni: Pintarčkova najmlajša sta začela črkovati in spoznavati številke. O, saj sta bila odprtih glavic, le pridna včasih premalo. Zlasti bratec.

Za neko sredo bi se morali učenci naučiti pesem o jagnjetu. Tonček je seveda odlašal na zadnji dan. Toda popoldne so ga zvabile mlade veverice v hosto. Janez jih je staknil na neki smreki. Kdo bi sedel doma in se učil pesem!? – V šoli se bo lepo potuhnil. Saj sedi v prvi klopi. Učiteljeva grozeča roka bo pokazala preko njegove glave kakor zadnjič, ko se je ono dolgo pesem učil zastoj...

Neža je prav svojemu bratu na kljub ves dan drdrala pesmico in jo je znala na pamet kakor očenaš. Menda se ji je zdelo zamalo, da je ni povabil s seboj. Toda kaj bo punčara pri vevericah! Navsezadnje bi ga še materi zatožila, da je plezal na vrh smreke.

A drugi dan je bilo Tončku pošteno nerodno. Glas učitelja Kovača je takoj v začetku ure zagrmel med debelimi samostanskimi zidovi: »No, zdaj pride pesem na vrsto! – Kaj ko bi enkrat začeli spredaj!«

Ah! Mrzel pot je obilil Tončkov hrbet. Kot tistikrat, ko mu je Nežika zlila skledo vode za vrat. Zdaj ga ima! Ves razred bo vedel, da se ni učil. Neža pa škili proti bratu in mu strže korenček. Le poglej jo!

Se nadaljuje



križem avstralske slovenije

POKOJNI

ANA BODNARČUK, roj. Pisanec. Rodila se je 12. julija 1916 v Šmarju pri Jelšah. Poročila se je v Beogradu, 18. maja 1940, z Domenikom Bodnarčukom, ki je bil ukrajinskega porekla. V Avstralijo, Melbourne, je prišla maja 1951. Umrta je 4. maja 1999 v hospicu St. Joseph Little Sisters of the Poor v Northcotu, 6. maja pa je bila pokopana na keilorskem pokopališču, kjer počiva njen mož.

Pokojna Ana zapušča sina Petra in hčerko Vero Hartman ter pet vnukov in dva pravnuka.

Vera Hartman, Melbourne, Vic.

BERNARDA (DINA) FERLUGA, rojena Tronkar, je umrla 8. junija v Monash Medical Centru, Clayton. Pokopana je na pokopališču Springvale. Rodila se je blizu Gorice, 8. julija 1906. Leta 1954 je prišla v Avstralijo z možem Mirkom (umrl leta 1987) in dvema hčerkama, Marijo (Stibilj) in Anno. Za njo žaluje njena družina v Avstraliji – hčerki Anna in Maria z možem Edijem Stibiljem, njeni vnuki Carl, Paul in Andrew in pravnuki Joel, Hayley, Sean in Jayde. Prav tako jo bodo pogrešali v domovini: njeni še živeči sestre Amalija in Natalija, nečaki in nečakinje Franko, Ada, Alfonz in Nives ter vsi Tronkarjevi sorodniki in prijatelji.

Anna Ferluga, Cheltenham, Vic.

JOŽE PETEK iz Frankstona v Viktoriji je umrl 29. 4. 1999 star osemdeset let. Rojen je bil na Vipavskem križu v Sloveniji. Po poklicu je bil šofer. Zapušča ženo Pavlo in hči Aleksandro, por. Janina. Upepeljen je bil 4. 5. 1999 v krematoriju Bunurong, pogreb pa je organiziralo pogrebno podjetje Tobin Brothers.

A. Muller, Victoria

POGREŠANI – Njena družina bi zelo rada našla **VANDO ZADNIKAR**, rojeno 11. maja 1936 v Ljubljani. Leta 1954 se je v Trstu, Italija, poročila z Johnnyjem Kolomparjem. Še istega leta sta odšla v Avstralijo. Če kdo ve, kje zdaj živi ali kar koli drugega, bi bili zelo hvaležni, če to sporoči na naslov: Mrs. Maria Roncelli, 71 Kiah Avenue, Cooma, NSW 2630. Telefon (02)64522214.

Maria Roncelli, Cooma, NSW



Vanda Zadnikar

NA PLANICI V WOLLONGONGU smo obhajali 40-letnico mašniškega posvečenja patra Filipa Rupnika. Segli smo si v roke, zapeli in se pogovorili. Pričakovali smo več ljudi, a je pač sredi zime in je kmalu tema, kar mnoge zadrži doma na toplem. Vendar naših duhovnikov to ne ovira, pogumni so in skrbijo za nas z nasmejanimi obrazi, kar nas poživlja in nam podaljšuje življenje. Moramo dobro in pošteno živeti in se ogibati slabega, nam naroča Bog. Drugič pričakujemo več vernikov, da bosta naša povezanost in prijateljstvo še naprej ostali. Cerkvica, čeprav majhna, prijazno sprejme vsakega, ki se pridruži Bogu v molitvi. Hvala g. Ivanu Rudolfu in njegovi soprogi Marinki za oskrbo, požrtvovalno delo v cerkvi in klubu Planica. Hvala tudi gospe Barici Brodnik za skrb pri pripravljanju mašnih pesmi, ki jih vsi radi prepevamo, saj jih poznamo in so nam ljube še iz naših mladih let. Zahvala kuharicam in vsem, ki skrbijo za cvetje in čiščenje cerkve.

V našem srcu
je prostor,
kjer hranimo
svoje najljubše spomine.

Tiste,
ki nam
vedno znova
prikličejo nasmeh na ustnice.

In kadar nas življenje utruja,
je lepo
za hip zapreti oči
in pluti po reki spominov.

Takrat
se še posebej radi vračamo
v trenutke radosti in ljubezni,
ki jih drug drugemu
podarjamo
včasih in
ob praznikih.

Ivanka Žabkar, Wollongong, NSW

ZAHVALA – Gospa Maura Vodopivec iz Južne Avstralije je poslala filatelističnemu krožku Šempeter v Sloveniji precejšnje število žigosanih poštne znamke kot darilo za otroke. V svojem in imenu otrok filatelističnega krožka se ji prek časopisa, ki izhaja za Slovence v Avstraliji, javno zahvaljujem. Obenem ji želim pri njenem delu – slikarstvu – še mnogo ustvarjalnih dni in uspehov. Nad darilom, ki je prišlo, sem bil presenečen in ganjen. V krožku smo bili znamke zelo veseli. Otroci radi zbirajo vse, kar je živih barv in z lepimi motivi. Privlačijo jih predvsem živali, znane osebnosti (npr. kraljica Elizabeta), ladje, letala, zgodovinski prizori...). Škoda, da je takih pošiljk zelo malo, zato spodbujam s to zahvalo vse, ki imajo po predalih odvečne poštne znamke, ni važno iz katere države, da se jih na ta način znebijo.

Pa še to. Ali je med avstralskimi filatelisti kdo, ki zbira žigosane znamke iz Slovenije? Pišite mi in dogovorili se bomo o menjavi, saj jih imam nekaj na zalogi. Na koncu še enkrat prav lepa hvala darovalki gospe Mauri Vodopivec. Zadovoljni smo bili z darilom. Priporočamo se njej in vam za naprej.

**Gruden Ivan, Bilje 121č,
5292 Renče, Slovenia, Evropa**



Lucy Robah z voditeljico g. Danico Petrič

MOLITVENA SKUPINA SRCA JEZUSOVEGA iz Merrylandsa je povabila in pogostila skupino negovank iz Doma za nego ostarelih sv. Hedwige iz Blacktowna. Ta dom deluje v okviru nemške skupnosti sv. Raphaela, vendar je v njem tudi več oskrbovancev iz slovenske skupnosti. Ena izmed njih je ga. Lucy Robah, ki je na ta dan slavila svoj 87. rojstni dan.

Martha Magajna, Wakeley, NSW



P. Valerijan deli sv. obhajilo pacientkam na vozičkih v cerkvi sv. Rafaela

OGLAS – Iščem žensko, staro od 55 do 65 let, brez obveznosti, da bi živela z mano v Lightning Ridgeu, NSW. Dobro bi bilo, da govori angleško in vozi avto. Sem vdovec in mi je dolgčas biti samemu.

Albin, ph.: 068

SPOMINI

Pokojni pater Bazilij mi je garancijo podpisal,
drugače vam ne bi tukaj pisal.
Prav lepo sem se imel,
lahko povem, da nisem preveč trpel.
V tovarni sem se zaposlil,
da sem nekoliko denarja dobil.
Saj življenje naprej teče, kako živiš pa nič nesreče.
Človek mora delati vsak, če hoče odgnati glad.
Vsi ljudje so garali, lahko porečem da niso spali.
Vsak se za življenje bori, dokler na tem svetu živi.
Dom in družino si je ustvaril, dobro delo je napravil.
Ko smo mi začeli, nismo prav nič imeli.
Le en star kovček sem imel, ko sem v Avstralijo prišel.
Vsi Slovenci smo bili taki,
ko je začel je bil siromak vsaki.
Sedaj trdno na svojem domu stoji,
saj več v delavnem času ne trpi.
Mladina si vse drugače misli, večkrat je v denarni stiski.
Slovenci pravimo čič ne da nič,
v nasprotnem slučaju te bo vzel hudič.
V tuji deželi smo veliko garali,
da smo si domove obdržali.
Sedaj ko nekaj veljaš, veliko prijateljev ti poznaš.
Poznam tudi take ljudi, ki so v Avstralijo prišli.
Mislil je, da nalahko bo živel, da tukaj bo vsega imel.
Ali je bil v zmoti, strašno veliki pomoti.
Vrnil se je nazaj, doma bom živel vekomaj.
Ljudje so morali potovati v tujino,
čeprav ne bo nikoli pozabil na domovino.
V drugi deželi si je ustvaril dom,
tukaj v daljavi živel bom.
Dolga leta so za nami, ne vemo, kaj je pred nami.
Veliko v življenju smo mi dali,
dosti ljudi smo tudi poznali.
V svoji domovini sem se rodil,
zato sem staršem hvaležen bil.
Sedaj vsi so že pokopani,
zadnji pozdrav so mi od doma poslali.
Ljudje na svetu živijo, za svoje grehe sami trpijo.
Vsak človek ima slabe in dobre lastnosti,
čeprav ne misli na nobene slabosti.
Vsi mi, ki smo od doma oddaljeni,
težkega dela smo vajeni.
Saj Slovenci po svetu živijo,
za svoj kruh se borijo.
Draga moja domovina,
tebe ne bom pozabil dokler si živa.

Ljubi moj rojstni kraj, tebe v srcu bom nosil vekomaj.
Čeprav smo mi precej oddaljeni,
naši sorodniki ne bodo nikoli pozabljeni.
Saj skupaj smo skoraj rasli, s sosedom smo živino pasli.
Naše življenje se je razkropilo,
Bog vedi kdaj se bo vrnilo.
Še vedno skupaj držimo, čeprav v tujini živimo.
Zato živimo v tuji domovini,
veliko dobrega in slabega smo mi užili.
Slovencem vsaka čast, da imajo svojo oblast.
Večina smo dočakali leta starosti,
ni še pozabljeno, kaj si delal v mladosti.
Ostali so samo spomini, saj se ne bodo nikoli vrnili.
Zdaj sem tako nevarno zbolel,
da ne bom nikoli ozdravel.
To se lahko vsakemu zgodi, kdor na tem svetu živi.

Ivan Hace, Geelong, Victoria



ZGODOVINSKI PROJEKT Slovenci v Snowyju – preden nam uide čas je 'shodil' v nedeljo, 18. julija, ko je sydneyjski klub Triglav organiziral vsakoletno tradicionalno srečanje bivših delavcev na gigantskem hidroenergetskem projektu Snowy Mountains Scheme. Letos je bilo to srečanje posebej slovesno. Na toplem in ganljivem srečanju je sydneyjska slovenska skupnost v okviru projekta Slovenci v Snowyju podelila slovenskim delavcem (njihovim vdovam in vdovcem, otrokom, vnukom) spominska priznanja. To je prvič, da se jih je kdo spomnil na takšen način - tega ni storila niti avstralska država. Priznanja je podelila Tanya Pliberšek MP, članica zveznega parlamenta za okraj Sydney.

Podobno srečanje bo še 29. avgusta v Slovenskem društvu Sydney. V Melbourneu pa naj bi se srečali bivši delavci Snowy Mountainsa v nedeljo, 3. oktobra, po deseti maši v dvorani pod cerkvijo v Kewju. Tega dne bo Florjan Auser predstavil svoj obsežni dokumentarni projekt. Želi zbrati imena in naslove delavcev, ki so delali v Snežnih gorah. Zato naproša vse, da sporočijo svoja imena in naslove, tako da bi jim lahko poslali vabila na srečanje, kjer bodo tudi oni dobili priznanja. Vabila, kuverte in priznanja so enaka za vso Avstralijo, izdelana je torej celostna podoba akcije Slovenci v Snowyju.

Florjan Auser, Sydney, NSW

ŠTUDENTJE SLOVENSKE LIKOVNE AKADEMIJE iz Ljubljane so od 30. junija do 24. julija razstavljali svoja dela v dveh sydneyjskih galerijah, Kudos in Sir Hermann Black. Razstavi sta potekali kot izmenjava med sydneyjsko likovno akademijo in ljubljansko univerzo, izbrana pa so bila dela okrog tridesetih študentov iz obeh držav. Razstava je lepa priložnost za močnejšo povezavo Sydneyja in Ljubljane, Avstralije in Slovenije.

Anita Lever, Sydney, NSW

Alfred Brežnik, Metka Čuk, uradna govornica na otvoritvenem večeru, Anita Lever, vodja galerije Kudos in pater Valerijan



POTEK PAPEŽEVEGA OBISKA V MARIBORU

Devetnajstega septembra ob 10. uri bo letalo s papežem pristalo na mariborskem letališču. Po kratkem protokolarnem sprejemu predsednika države, apostolskega nuncijskega in slovenskih škofov se bo sveti oče s papamobilom odpeljal na bogoslužni prostor pri Betnavskem gradu. Kakor pred tremi leti v Ljubljani, Postojni in Mariboru se bo sveti oče najprej 15 minut vozil med zbrano množico. Ob 11. uri se bo začela maša in v začetku bogoslužja bo dejanje slovesne razglasitve škofa Slomška za blaženega; v nadaljevanju maše pa bodo bogoslužne molitve že v čast novo razglašenemu blaženemu. Po končanem evharističnem slavlju se bo papež s spremstvom odpeljal na škofijski dvorec, kjer bo kosilo in krajši počitek. Ob 17.30 bo papež poromal na Slomškov grob v stolnico; najprej bo tiho molil, sledilo pa bo srečanje z delegati slovenske sinode, bogoslovci, duhovniki, redovniki in redovnicami. Vsem zbranim bo sveti oče namenil spodbudne besede. Pred odhodom z mariborskega letališča se bo papež srečal s predsednikom države Milanom Kučanom in se vpisal v Zlato knjigo mesta Maribor.

Odbor za papežev obisk in Slomškovo beatifikacijo je v Častni odbor za pripravo papeževega obiska in Slomškovo beatifikacijo imenoval avstralskega rojaka Cvetka Faleža. Med 34 člani tega odbora je edini iz Avstralije deležen te časti, zato mu uredništvo Misli iskreno čestita. Cvetko Falež bo septembra kot romar odpotoval v Slovenijo na ta svečani dogodek in vabi rojake, da se mu pridružijo. Za ceno in datum odhoda lahko pokličete potovalno agencijo Donvale Travel.



Iz bogoslužnega koledarja katoliške Cerkve v Sloveniji za navadno leto 1999

Nameni apostolata molitve za avgust

- *Splošni: Da bi otroci Boga Očeta iz roda v rod znali hvaliti Vsemogočnega in se mu zahvaljevati za njegova velika dela, ki jih nenehno izvršuje v človeški zgodovini.*

- *Misijonski: Da bi Cerkve v Latinski Ameriki na spodbudo 6. misijonskega kongresa Latinske Amerike napredovale v pristnem misijonskem duhu v službi nove evangelizacije.*

- *Slovenski: Da bi znali videti Očetovo previdnost v dogodkih vsakdanjega življenja.*



sv. družina adelaide

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax: (08) 8346 3487

Pred kratkim je v mesečniku Misli pisalo o izložbeni omari, ki krasi našo cerkveno vežo. Te dni pa jo je polepšala še nova miza za revije, časopise in razne brošure. Prostora je bilo vedno premalo, nikoli se ni dalo



vsega prav razporediti. Tako kot izložbeno omaro, je tudi lepo klasično mizo in stojalo za rože naredil naš rojak, gospod Franc Lavrenčič. Francu smo hvaležni za njegovo delo, saj nikoli nič ne računa, celo za material ne, vse velikodušno daruje za naše versko središče oziroma slovensko skupnost v Južni Avstraliji. Ko je bila cerkev zgrajena smo mislili, da je vse končano. Pa se vedno dopolnjuje in ponosni smo lahko na delo naših rojakov. Vsem Bog povrni, posebej gospodu Francu Lavrenčiču za opravljeno delo.

Zdaj z velikim pričakovanjem in navdušenjem čakamo Oktet Suha iz avstrijske Koroške, ki bo med nami 8. avgusta. Vsak obisk, naj bo iz domovine ali sosednje Koroške, nas vedno razveseli, saj prinaša košček Slovenije in slovenske pesmi.

Petnajstega avgusta bomo praznovali Marijino vnebovzetje in posvetitev naše skupnosti Materi Božji. V tujini še bolj potrebujemo skrbno materinsko roko, da nas vodi varno v naš pristan. Ker letos pade praznik na nedeljo, se bo vsak lahko udeležil slovenske maše in posvetitve. Vsi rojaki lepo vabljeni!



Tako kot v drugih državah je tudi v Južni Avstraliji vse pogostejša obiskovalka naše skupnosti dekla smrt. Tako je 7. julija 1999 v Repatriation General Hospital umrl ŠTEFAN KRESLIN. Pokojni je bil rojen 4. julija 1923 v Gornji Bistrici v Prekmurju v Sloveniji. Po vojni je zaradi komunizma pobegnil v sosednjo Avstrijo, kjer je tudi spoznal svoje dekle, pozneje ženo Pavlo. Ko se je ponudila priložnost, je zaprosil za Avstralijo. Julija 1950 je prispel v Perth, po nekaj mesecih pa v Adelaide. Leta 1952 je povabil sem svojo zaročenko Pavlo. Poročila sta se decembra istega leta. V zakonu sta se jima rodila dva sinova, Štefan in Erik. Vendar je srečo avgusta lani presekala vest, da ima Štefan kostnega raka. Štefana je novica hudo prizadela. Še bi rad živel, vendar je zahrbtna bolezen terjala svojo žrtev. V zadnjih mesecih je veliko

trpel, vendar se je lepo pripravil na srečanje z Bogom, svojim Stvarnikom, kateremu je vse življenje zvesto služil. Tako sem ga na praznik apostolov Petra in Pavla, ko je bil še pri zavesti, obhajal in mazilil in tako pripravljen se je srečal z Bogom. Rožni venec in maša zadušnica sta bila v naši cerkvi 9. - 10. julija, nato smo ga pospremili k večnemu počitku na pokopališče Centennial Park. Pokojni Štefan je rad prihajal v našo cerkev z ženo Pavlo in sinovoma. Čeprav žena ni razumela slovenskega jezika, je, globoko verna, rada prišla v našo cerkev.

Pokojni Štefan zapušča sestre in brate v domovini in po svetu. Eden od bratov je duhovnik mariborske škofije, eden od nečakov pa je pri družbi salezijancev dušni pastir na Koroškem. Izhajal je iz globoko verne prekmurske družine. Ženi Pavli sinovoma Štefanu in Eriku ter drugim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje, pokojni Štefan pa naj počiva v miru božjem. Bog mu naj bo bogat



SLOVENCİ, KI ŽIVIJO V ITALIJI, praznujejo letos visoki jubilej, 130-letnico Južnega Sokola, ustanovljenega 6. maja 1869 in kasneje preimenovanega v Tržaškega Sokola. Ta športno-kulturna ustanova je za slovenski živelj v Trstu veliko pomenila. Pripomogla je k preživetju in rasti ter ohranjanju narodne skupnosti. Zato bodo letos novembra svečano obeležili ta športno-kulturni mejnik. Informacije o prireditvah in praznovanju lahko poiščete na naši spletni strani, katere naslov je: <http://space.tin.it/sport/rsusters>

Za kakršne koli informacije pa lahko pišete na naslednja dva naslova:

Sokol130@hotmail.com in Rados@tin.it

Rado Šušteršič, za odbor 130-letnice, Trst, Italija

plačnik za vse, kar je storil dobrega, za vse slabosti pa milostljiv.

Pred kratkim se je skupina rojakov iz naše skupnosti vrnila s potepanja po Severni Avstraliji polna lepih vtisov in doživetij. Zanimiv je listič, ki so ga dobili v Pine Creeku in sicer v slovenščini. Milan in Pavla Čeligoj sta mi ga izročila in pripovedovala o srečanju s Čehoslovakom, ki vodi muzej in skuša prevesti zanimive podatke o TIRNEM ŽEBLJU v vse jezike. Težko je verjeti, da tudi v jeziku malega slovenskega naroda. Ob tem sem se zamislil, kako po naših skupnostih uvažamo angleški jezik, po društvih pa nekateri govorijo samo angleško - tujci so nam lahko za zgled. Z veseljem ponudijo rojakom reklamo oziroma opis tirnega žeblja. Vsak naj bi se zamislil nad našim odnosom do materinega jezika!

p. Janez

PISMO IZ MISIJONOV – Zelo sem vam hvaležen za priloženi ček. Bog poplačaj vsem darovalcem njihovo radodarnost, jaz pa jim zagotavljam svojo molitev. Venezuela ima novega predsednika, bivšega polkovnika Huga Chaveza. Demokracija je bila tako korumpirana, da so ljudje z veliko večino raje izvolili vojaka kot pa kandidate gnile demokracije. Seveda kot predsednik demokratične Venezuele skuša vladati demokratično s parlamentom, a ta mu ne da prostih rok, da bi reformiral institucijo, zato se zadnje dni vedno več piše o možnosti udara, oziroma razpustitvi parlamenta in zavladanja v stilu Peruana Fujimora. Dejansko bi bilo bolje slednje, kajti lažna demokracija je v štiridesetih letih obstoja spremenila Venezuelo v beračico, kljub bogastvom, ki jih dežela ima. Kaj pomaga, če ima petrolej v zemlji, a ljudje nimajo niti pločevinaste strehe nad glavo. Sedemsto tisoč ljudi nima niti kože iz pločevine. Otroci ne hodijo v šole, mladi ne najdejo odgovarjajoče zaposlitve, vse to je v prid hudodelcem. V Caracasu je vsak teden do 50 umorov, ukradenih 200 avtomobilov, napadenih 150 ljudi in še več raznih ropov, vlomov... Vendar ostaja upanje, saj so ljudje vedno bolj osveščeni, da brez moralnih vrednot ni pravega napredka.

Pozdrav!

Pater Hugo, Paso Real, Venezuela

MISIJONARSKE DOGODIVŠČINE – Misijonar mora pri svojem delu pogosto potovati in tako prihaja v stik tudi s policaji in cariniki. Tako je nek misijonar iz S. Toga potoval v sosednjo Burkina Fasso, da tam nakupi za svoje katehumene molitvenike in nabožne predmete. Ko se je vračal iz Burkine Fasso in se približeval meji, je bil nekoliko v zadregi, kako bi zamotil carinike na prehodu. Pripravil si je nekaj rožnih vencev in molitvenikov, da jim jih ponudi, če bodo začeli 'težiti'. Pripravljen na srečanje s cariniki misijonar odpre okno in pripravlja svojo 'lisičjo' strategijo. Dva mlada carinika pa ga prehitita z vprašanjem: »Kateri poklic opravljate?« Misijonar odgovori: »Duhovnik sem.« Mladičeva ga takoj prosita za blagoslov. Misijonar se nekoliko obotavlja, ker misli, da se norčujeta iz njega. Naslednji hip pa že vidi oba carinika na kolenih. Zmeden stopi iz avta in ju hitro blagoslovi. Presenečenje je tako veliko, da povsem pozabi na darilo, ki ga je pripravil, zato le pritisne na plin in nadaljuje svojo pot.

Nek drug misijonar se je odpravil na pot proti glavnemu mestu države. Mirno in varno vozi, kar naenkrat pa mu da policaj znamenje, naj ustavi. Misijonar je presenečen, saj ga ponavadi ne ustavljajo. Takoj ko odpre okno, se mu policaj po pozdravu najprej opraviči, ker ga je ustavil. Misijonar odobravajoče izjavi, da ni nič narobe. Misleč, da zdaj lahko nadaljuje pot, že skoraj odpelje, nakar ga policaj milo prosi: »Pater, ali bi lahko prosim zame opravili eno sveto mašo. Tukaj imate 10.000 frankov (kar je petkratna vrednost ene mašne intencije). In še enkrat oprostite, da sem vas ustavil. Ker sem vas že na daleč prepoznal, sem hotel izkoristiti to priložnost.«

Zadnja anekdota pa govori o tem, kako so nekateri stari misijonarji merili dobo svojega bivanja v misijonih. Kdor je že bil v Afriki ve, koliko nevarnih bakterij in mikrobov se nahaja v hrani in vodi. Zato mora tisti, ki dolgo biva na tem kontinentu, najti ustrezno zaščito. Ena takih zaščit (ki pa ni samo to) je tudi redno pitje viskija. Pravijo, da so misijonarji merili vsakodnevno količino viskija, ki ga smejo zaužiti, s škatlo vžigalic. Prvo leto so jo merili z ležečo škatlico. Drugo leto so smeli piti viski v višini škatlične širine, tretje leto pa so škatlico postavili pokonci in tako označili dovoljeno količino. Četrto leto in leta naprej pa so vžigalično škatlico odložili rekoč: »Odslej se ne meri več.«

Lep pozdrav od p. Pepija Lebrehta iz Toga

P. PEPI JE UREDNIŠTVU MISLI sporočil, da se avgusta iz Manga seli v Kante, prav tako v Togu. Spet bosta skupaj s patrom Milanom Kaduncem. Pleme bo

isto, kot je bilo v Permi. »Za evangelij so enako trdi kot njihovi bratje v Beninu, a podpirala naju bo slovenska beseda, slovensko vzdušje in najbolj seveda vera v Gospoda, ki dela in uresničuje tisto, kar je za nas nemogoče,« piše p. Pepi. Pa še nekaj njegovih dnevniških zapiskov:

Junij – Šestindvajsetega junija zvečer smo s slovesno sveto maši in petimi litanijami vseh svetnikov obhajali župnijski praznik, zaključna slovesnost pa bo prihodnjo nedeljo. Vse skupine se že pripravljajo, pripravljajo tudi liturgične posebnosti. Dva moška se bosta oblekla v tradicionalna afriška oblačila: eden v sv. Petra, drugi v sv. Pavla. Pred sv. mašo bosta za vse župljane prebrala življenjepis in sporočilo obeh svetnikov, župnijskih zavetnikov. Župljani pa hočejo veselje župnijskega praznika deliti tudi z zaporniki. Zato se bodo odpovedali prevelikemu veseljačenju in bodo del zanj namenjenega denarja namenili za nakup prepotrebnih stvari zanje. To se mi zdi pravi evangelijski duh, v katerem se je vredno veseliti in krepiti. Ves teden pa pripravljamo tudi že okolico cerkve. Tukaj trave ne kosimo. Kos ne poznamo, zato travo bodisi posekajo z mačetami ali pa jo z motikami izkoreninijo. Prve dni v tednu so najbolj pridni mladi, fantje iz našega internata, v soboto pa bodo prijeli za motike zlasti odrasli; mladi, ki so bili krščeni na binkoštno nedeljo, pa bodo očistili cerkev. Imamo tudi skupino, ki je odgovorna za pripravo pijače – shapaloja in chukutuja – brez katere ne more biti dobrega praznovanja. V nedeljo bo glasno in daleč odmevala pesem in glas bobnov.

Julij – v tem času je precej kačjih pikov. V Mangu sta že dve osebi od tega umrli. Zelo težko je dobiti protistrup. Kačji strup zelo uničujoče deluje na kri. Če ima kdo kje odprte rane, potem iz njih kri kar uhaja. Kri pa tudi slabi (anemija), tako da je zelo težko pomagati. Pri nekaterih bolnikih ne smejo (prepogosto) vbadati v kožo injekcijske igle, ker to povzroča krvavenje. Zato so prisiljeni bolnikom pomagati s tabletami in hrano, ki krepi kri.

Tukaj je nekaj odličnih fantov v internatu. Prav vse v hiši poznajo in jim je mogoče zaupati. Samo pokličeš jih, jim naročiš in naredijo. Ni moledovanja, ni kričanja, ni prepiranja med njimi. Prav presenečen sem. Pa vedno so dobre volje, nasmejani, hvaležni za vsako malenkost.

Bog z vami vsemi. Vse vas nosim v mislih in molitvah pred Gospoda. Želim, da vedno ostanete zvesti Gospodu in Njegovi sveti volji, kot nam jo razodeva po svoji sveti Cerkvi.

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT
PRAZNUJMO!
1974 25 1999
LET'S CELEBRATE!
SLOVENIAN YOUTH CONCERT

**Slovenska verska središča v Avstraliji
organizirajo petindvajseti mladinski koncert, ki
bo 2. oktobra 1999 na Slovenskem društvu
Planica v Melbournu . Starši in stari starši,
opogumite svoje otroke in vnuke in jih navdušite
za sodelovanje.**

**Srebrni jubilej naj bo tudi priložnost, da se
ozremo na prehojeno pot in jo skupaj počastimo.**

Pridite in praznujte z nami!

Prijavnice so na voljo v vseh verskih središčih in na vseh društvih..



kotiček naših
mladih

Slomškova šola na kosilu

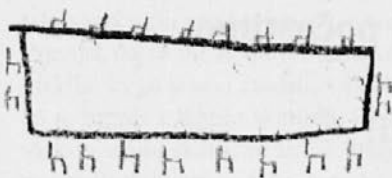
Veronika Gregorič

Slomškova šola počasi raste. Zdaj ima dvanajst učencev, dve učiteljici, odbor staršev in popolnoma novo učilnico.

Vendar smo v nedeljo, 11. julija, pustili šolo za seboj in se podali v Dandenong na slastno kosilo v restavracijo Net. Njena lastnika sta Andrew in Mira Plesničar, prav tako starša iz Slomškove šole.

Enainštirideset odraslih in petindvajset otrok se je zbralo v restavraciji. Otroci so imeli posebno sobo, kjer so jedli, pili in se igrali. Nanje je pazila Mary Žele – najlepša hvala, Mary! Učiteljici Veronica Smrdel in Lidija Lapuh sta se pridružili staršem pri obedu in prijetnem klepetu. Imeli smo se zelo dobro.

Najlepša hvala Andrewu, Miri in osebju za prijetno počutje in da so tako lepo poskrbeli za nas.

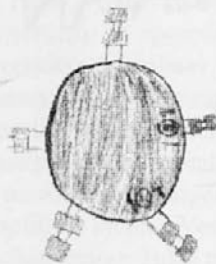


Mi smo jedli ribe
in pomme fritte in
lignj. Za desert
smo imeli čokoladno
torto.

Melissa Fistrich
9 let

Jaz sem sedel pri Daniel in
Andreju. Sem jedel fish n' chips in
juha.

Kristofer
Macgregor
7 let



U Net restavraciji smo jedli ribe
in pomme fritte. Hrana je bila v
redu.

Frances
Vogrin 9 let

Barbara ima rada ljudi

Saša Ceferin

Spet imamo diplomiranko slovenskega rodu, na katero je naša skupnost lahko ponosna - Barbaro Smrdel iz Bulleena v Melbournu. Stara je 25 let in je letos aprila dokončala univerzitetni študij. Po zahtevnem štiritletnem študiju na univerzi Latrobe, si je pridobila akademski naslov Bachelor of Speech Pathology.

To je že druga Barbarina akademska diploma. Na RMIT je pred štirimi leti končala triletni študij in diplomirala kot Bachelor of Applied Science, s specializacijo v intellectual disability. Tako se Barbara odlikuje po izredni nadarjenosti, pridnosti in predanosti poklicu, ki je posvečen služenju in pomoči predvsem doraščajočim mladim ljudem in otrokom.

Dobila je že redno službo na dveh zavodih kot strokovnjakinja za govorno onespobljene, na šoli v Hoppers Crossingu za otroke in najstnike od 6 do 17 let

in v Yooralla Early Intervention Services za otroke stare do 6 let. Njena naloga je, da uči otroke komuniciranja, predvsem govornega, pa tudi na negovorni način. Sodeluje tudi pri privajanju na normalno uživanje hrane. Posebno lepo in zadovoljujoče je za Barbaro delo z družino onespoblenega, kateri stoji ob strani, ji nudi podporo, nasvete in potrebne informacije.

Po dolgoletnem študiju zdaj Barbara opravlja delo, ki ji prinaša zadoščenje in je neprecenljive vrednosti za sočloveka in družbo.

Barbara Smrdel izhaja iz trdne slovenske družine. S sestro Veroniko - po zaslugi prave slovenske matere Anice - govorita dobro slovensko. Obe sta od petega leta naprej hodili k slovenskemu pouku v Slovensko društvo Melbourne, potem pa v Victorian School of Languages, University High School Centre. Obe sta z odličnim uspehom opravili maturo iz slovenščine, Barbara leta 1991, Veronika leta 1993.

Od malih nog se je Barbara skupaj s sestro udeleževala vseh kulturnih, družabnih in verskih dejavnosti slovenske skupnosti. Prizadevno in z ljubeznijo že dvajset let sodeluje pri plesnih, pevskih in mladinskih skupinah. Nastopala je na koncertih, pri maši brala nedeljsko berilo, sodelovala pri slovenskem 3ZZZ programu, za katerega je pisala in brala lastne članke. Prav tako je prispevala članke za Misli. Tudi na letnih počitnicah v Mt. Elizi je pomagala pri rezervaciji, pripravi hrane, dnevnem redu in podobno.

Rada je priskočila na pomoč tudi pri pouku slovenščine, kjer je pomagala pri poučevanju in pripravi učnih načrtov.

Pa to še ni vse, kar lahko lepega in hvalevrednega povemo o tem zglednem slovenskem dekletu. Poleg težkega študija in udeleževanja v življenju slovenske skupnosti je leta 1998 napravila tečaj za masažo - sproščevalno in športno masažo in shiatsu (Japa-

nese accupressure). Ves čas študija je kaj delala, tako da si je prislužila denar. Štiri leta je med drugim kot pomočnica službovala v Domu Matere Romane, kjer se je z vnebo in toplino zavzela za ostarele stanovalce. Vedno je bila pri roki za kakšno posebno uslugo, ki pa je lahko za starega človeka tako dragocena. Tako je na primer prišla priključiti radio, kadar je bila slovenska ura.

Sama skromno pove, da rada dela z ostarelimi, saj je toliko različnih in zanimivih osebnosti, in vsi imajo povedati kaj zanimivega. Barbara ima pač rada ljudi. Ni čudno, da je bila priljubljena, saj je v delo vložila več kot samo delo, tiste male pozornosti in občutje za sočloveka, ki napravi razliko med sončnim smehljajem in turobnim nerazpoloženjem.

Pri vsem tem najde Barbara tudi čas za oddih. Pravi, da v prostih trenutkih rada kolesari, hodi na sprehode, bere časopis.

V Sloveniji je bila Barbara zadnjič, ko je bila stara štiri leta. Obisk Slovenije ima v načrtu, treba bo torej najti čas tudi za to. Pravi, da ga bo zdaj, ko je opravila vse najpotrebnejše, našla.

Res, to je deklica, na katero smo vsi lahko ponosni in z veseljem lahko rečemo: Barbara je naša!



Barbara Smrdel, Bachelor of Speech Pathology, april 1999



Barbara s sestro Veroniko, 10-letnica radia 3ZZZ

DOPOLNJEVANKA

Ivanka Žabkar

V drugi vrsti od zgoraj navzdol bo prava rešitev pokazala dve imeni naših slovenskih pisateljev.

1	O	.	—	—	—
2	—	.	L	—	—
3	—	.	—	Š	—
4	—	.	—	—	N
5	O	.	—	—	—
6	—	.	T	—	—
7	—	.	—	J	—
8	—	.	—	—	N
9	S	.	—	—	—
10	—	.	J	—	—

- 1) mizarsko orodje
- 2) plod hrasta
- 3) encijan, svederc
- 4) pregib besede
- 5) komite
- 6) čistilna priprava
- 7) hlev za živino
- 8) zdravilna rastlina
- 9) omlatena žitna stebila
- 10) domača ali gozdna žival

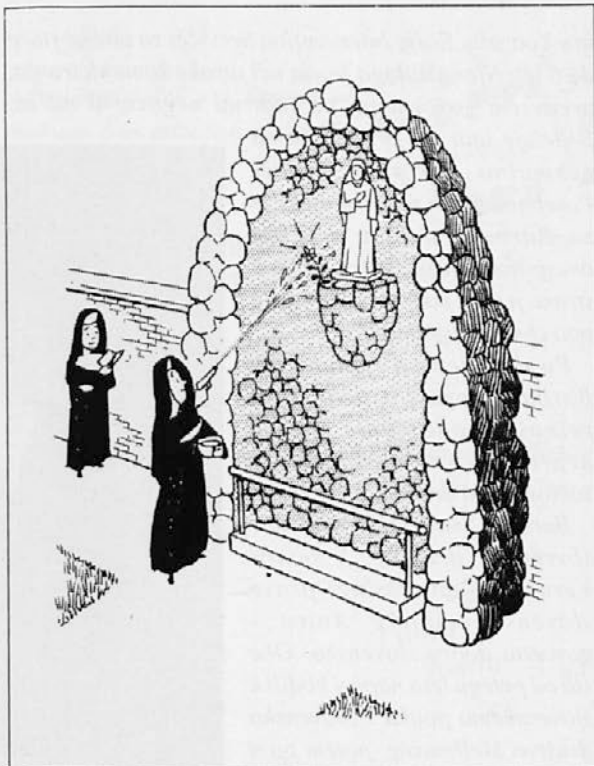
Rešitev križanke iz majske številke:

Vodoravno: 1. spoj; 5. lopa; 10. rjav; 11. vas; 12. Pavel; 13. ELA; 14. ocena; 16. rokava; 18. Erdman; 21. lonci; 23. rep; 24. Nanut; 26. Oki; 27. kiti; 28. Kajn; 29. kaja.

Navpično: 2. prvak; 3. oje; 4. Jalovec; 6. oven; 7. palača; 8. asa; 9. spor; 15. carinik; 17. obleka; 19. minij; 20. nota; 22. opij; 23. rok; 25. ata.

Tokratni srečni izžrebanec je spet **Janez Grilj** iz Melbourn. Izmed štirih prispelih rešitev križanke je bila edino njegova popolnoma pravilna. Bralce ponovno spodbujamo, naj rešitve križank ali ugank pošljejo na uredništvo Misli. Prepričani smo, da križanko mnogi rešijo, da si krajšajo čas, le da kasneje obleži v predalu. Škoda, saj bi lahko na zabaven način in popolnoma zastonj prišli do zanimivega slovenskega čtiva.

Uredništvo Misli



HUMOR

Mirko in Slavko kupujeta helikopter. Na testni vožnji vpraša Mirko Slavkoto:

“Slavko, ti je vroče?” “Niti malo,” odgovori Slavko. Nakar Mirko reče: “Potem pa ugasni tale ventilator...”



V gostilno pride medved. Sede za točilni pult in si naroči pivo. Od zadaj se mu približa moški in ga objame. Medved se razjezi, ga zgrabi in vrže po tleh. Ko se možakar prebudi iz nezvesti, reče: “Kaj takega! Kupiš ženski krzneni plašč in že misli, da je ves svet njen!”



Dva študenta si kupita psa ptičarja in se odpravita z njim na lov. Ves dan lovita brez uspeha. Ko se zvečer praznih rok vračata, reče prvi drugemu: “Ti, veš kaj, tu nekaj ne bo v redu. Ali ta pes ni ptičar ali pa ga nisva metala dovolj visoko.”

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS FREE OF CHARGE

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

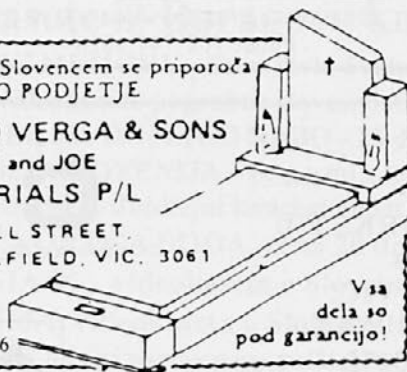
POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.: 359 1179
A.H.: 9470 4046



Vsa
dela so
pod garancijo!



MARIO JURCIC

Builder - Lic. No. 15968

Member Master Builders' Association



• HOMES • EXTENSIONS
SPECIALISING IN ALL CONCRETE WORK
CONCRETE POOLS, LANDSCAPING
AND PAVERS

PHONE: 9402 0584
MOB: 0417 403 427

PO Box 384
Frenchs Forest 1640



TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugu v času zalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE	(03) 5996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	Frances Tobin & Associates
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TRE

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066



Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh.
Novice iz Slovenije z interneta.
Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.



Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!

Naročite se tudi vi.

Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00
v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00

Naslov: Glas Slovenije

P. O. Box 559, Round Corner Dural, NSW 2158

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone: 9305 7772

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369



DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu



se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02) 747 4028

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY



V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477

Fax: 9793 1450



COLONIAL MUTUAL



- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE



A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

NOVO! MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v epni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

NOVO! MOLITVENIK, zelo majhen, trde platnice, v rdeči ali črni barvi. Cena je 10 dolarjev.

NOVO! SLOVENIA v angleščini - spet je na voljo razkošna knjiga o Sloveniji, polna lepih fotografij. Pohitite, saj knjig ni veliko. Cena je 60 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO – LET'S LEARN SLOVENIAN, I., II. in III. del. Prilagojeni učbeniki za učenje slovenščine v Avstraliji. Cena vsakega dela je 10 dolarjev.

Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

MOJ PRVI SLIKOVNI BESEDNJAK, cena je 25 dolarjev.

MINKA GRE SPAT, cena je 30 dolarjev.

PIKIJEV ČAROBNI BOŽIČ, cena je 30 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE – MOLITVENIK ZA STAREJŠE – primeren za vse, ki že slabše vidijo, saj so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

Ivan Kobal: MEN WHO BUILT THE SNOWY (MEN WITHOUT WOMEN), cena knjige je 9 dolarjev.

STE ŽE BILI KDAJ V TOVARNI SMEHA (za otroke), 10 dolarjev.

Videokasete iz Baragove knjižnice

IN LOVING MEMORY - Ema Pivk, Frančiškanka Brezmadežnega spočetja, 15. 6. 1915 – 5. 2. 1999. Cena videokasete pogrebne slovesnosti je 25 dolarjev.

VIDEOMEH ZA DOMAČO RABO - 25 dolarjev.

ANSAMBEL SLOVENIJA - 16 pesmi z lepimi posnetki slovenske narave. \$25.-

ŠTAJERSKIH 7 - Jubilejni koncert 10 let, v živo. Cena je 25 dolarjev.

IZ HENČKOVEGA SODA, cena 20 dolarjev.

SLOVENIA IS... videokaseta o Sloveniji v angleščini, cena 25 dolarjev.

SLOVENIJA, videokaseta o Sloveniji v slovenščini, cena 15 dolarjev.

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054



Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85 % od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.



1999

GROUPS FOR SLOVENIA

departing from Adelaide, Brisbane, Canberra,
Melbourne & Sydney

SPECIAL AIRFARES FROM \$1540

Book now for the following dates:

15/9/99; 4/10/99; 15/11/99; 29/11/99

Holly Father is expected in Slovenia 19. 9. 1999

We are now sole agents in Australia for the **ABC Car Rental**
Company in Slovenia.



Please contact us for very economical rates.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1999

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .**



*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666**